

اقتصاد

سیاسی، پولنیزه او فرهنگی اوونیزه

نهمه گینه ۱۳۹۴ لمريز کال د ثور ۲۶ مه د ۱۴۳۶ هـ ق درجې المرجب ۲۷ مه د ۲۰۱۵ د می ۱۶ مه

بحران شمال

در یک نگرش کوتاه

ته د پاکستانی چارواکو
پرله پسې سفرونه؛
افغانستان

سوله

او که پټه

معامله!!

اعتدال او وسطيت

د اسلامي صف د يووالي په موخه اسلامي دعوتگرو ته ښايي چې له اعتدال و منځلارې نه مخ وانه روي، ترڅو په دې سره اسلامي صف سره متحد او يا په نسبي توگه سره نږدې شي، منځلاريتوب يا د وسط لاره خپلول د دغه دين د ځانگړتياوو څخه يوه ځانگړنه ده، چې د توازن او اعتدال په روښنايي کې را ښکاري، او د زياتي، غلو او تفريط څخه واپن نيسي، دا امت په هر څه کې منځلارې او وسط امت دی، د الله دين لکه څرنگه چې د پخوانيو علماوو څخه را نقل شوي د افراط او تفريط ترمنځ د الهي کړنو څخه عبارت دی.

د حضرت علي رضي الله عنه څخه روايت شوی چې وايي: (د منځ لاره غوره کړی، ترڅو ستاسو نه وروسته کسان در پسې ورسېږي او ستاسې نه مخکې درته تم شي).

نو وسط د دايرې مرکز دی چې هر لوری ورته په آسانۍ سره رسيدلی شي، ښی او کيڼ اړخ دواړه لاسرسی ورته موندلی شي.

همدې ته صراط المستقيم (سيده او مستقيمه لاره) وايي، کوم چې زموږ رب تعالی دېته هڅولي يو ترڅو ترې وغواړو چې په نيغه او مستقيمه لار مو برابر کړي، هر کله چې د فاتحې سورت په لمانځه يا د لمانځه نه بهر تلاوت کوو د الله جل جلاله نه د صراط المستقيم غوښتنه کوو (اهدنا الصراط المستقيم) اي الله موږ ستا نيغې او مستقيمې لارې ته هدايت کړه.

همدغه د وسط او منځ کړنو ته الله جل جلاله په دې آيت کې اشاره کوي او وايي: (وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا) انعام ۱۲۶. او همدا لاره ستا د رب خوښه مستقيمه لاره ده.

دې لارې ته رب تعالی خپل ټول بنده گان راغواړي ترڅو په همدې سره د دوی صف سره يو او متحد شي او ترڅنگ يې له نورو ناوړه ناروا او شيطاني لارو څخه لاس په سر شي، کوم چې انسي- او جني شيطانان ورته بلنه کوي، د ختيځ او لوديځ اختراع شوې لارې ښي لوري يا کيڼي لوري ته مايلي لارې، الله جل جلاله په سورت انعام کې د لسگونو وصيتونو په پای کې وايي (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۱۵۳) انعام، همدا زما سمه لاره ده نو تاسې په همدې لارې شئ او په نورو لارو مه ځئ چې هغه به تاسې له سمې لارې واړوي تبت پرک به مو کړي، دا هغه لارښوونه ده چې ستاسې رب درته کړې، په کار ده چې تاسې له انحراف څخه ځان وژغورئ.

امام احمد په خپل مسند کې د ابن مسعود رضي الله عنه څخه روايت کړی چې وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم په خپل لاس سره کرښه واپستله او بيا يې وويل: (دا د الله جل جلاله مستقيمه لاره ده) بيا يې د همدې کرښې شاوخوا نورې کرښې وايستلې او زياته يې کړه: (دا نورې لارې دي، چې په ټولو کې شيطان ولاړ دی او بلنه ورته کوي) بيا يې دا آيت تلاوت کړ (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ).

ښکاره ده چې مستقيمه لاره هغه د منځ کرښه ده او شاوخوا نورې کرښې شيطاني لارې دي، په همدې مفهوم امام احمد او ابن ماجه د جابر نه په بل حديث کې روايت کړی چې رسول الله د منځ په کرښه لاس کيښود او بيا يې آيت تلاوت کړ.

علامه ابن کثير د ابن عباس رضي الله عنه نه د دې آيتونو (وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ) ترجمه مخکې تېره شوه. او (أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ) دغه دين برقرار کړئ او تبت پرک کيږئ مه. په تفسير کې را نقلوي.

(الله جل جلاله مؤمنانو ته امر کړی چې تل سره متحد او يولاس واوسئ، او د اختلاف او تفرقي څخه ځان وژغورئ، مؤمنان يې په دې پوهولي چې بيشکه مخکيني قومونه په همدې هلاک شول چې د الله په دين کې يې شخړې او جنجالونه را ولاړ کړي وو).

دوکتور يوسف قرضاوی

کابل: تايمني، چهارراهی حاجی محمد داد، سرک ۴، دفتر مرکزی جمعیت اصلاح. تېلفون: ۰۷۹۹۳۹۴۰۱۵ / ۰۴۳۰۴۳۰۲۲۰

کابل: کوته سنگی، سرک سیلو، بلاک های شاداب ظفر، انتشارات اصلاح افکار: موبایل: ۰۷۷۸۱۹۱۳۸۲

کابل: شهرنو، چهارراهی انصاری، کتاب فروشی رسالت. ۰۲۰۲۲۰۳۳۵۹

کابل: انتشارات مستقبل مقابل بلاک های شاداب ظفر.

کابل: کمپیوتر فروشی الکاموي جاده نادر پشتون، مارکیت الله نظر منزل ۲ دوکان ۲۳ / ۰۷۹۹۳۹۰۸۱۹

کابل: ده افغانان کتاب فروشی بیهقی

کابل: انتشارات بنیاد علمی و فرهنگی مسجد جامع پل خشتی ۰۷۵۲۲۲۲۲۲۲ / ۰۷۹۹۰۱۱۱۱

ننګرهار: جلال آباد، نارنج باغ، عبدالحق مینه، (د کابل د موټرو اډه) د جمعیت اصلاح ساحوي دفتر تېلفون: ۰۷۰۰۶۳۲۴۸۰
جلال آباد: اسحاقزی مارکیت، لاندې منزل، اصلاح افکار تېلفون: ۰۷۹۳۷۷۸۸۸۱

ګندهار: نوي بازار، د هرات سرک، د سري جامع غرب طرف ته سوري مینه د امام ابوحنيفه (ج) تعليمي او کلتوري مرکز د جمعیت اصلاح ساحوي دفتر د تېلفون: ۰۷۰۰۶۶۸۹۴۸ - ۰۷۰۰۳۰۸۲۷۱

لغمان: مهترلام ښار، حمزه مارکیت تېلفون: ۰۷۹۹۴۴۲۹۲۰

هرات: سرک باغ آزادی، ابتدای جاده محبس ابن سینا انجمن اخلاق و معرفت شماره های تماس: ۰۴۰۳۲۷۰۱۲ - ۰۷۸۹۰۰۸۱۵۲
بلخ: عقب حمام سره مياشت، مرکز تعليمي اصلاح

کندهار: شهر کندز، جاده ولایت، کوچه حاجی میری، مؤسسه تحصیلات عالی سلام ۰۷۸۷۷۰۳۷۲۴

بغلان: پلخمري، مارکیت اتفاق کتاب و قرطاسيه فروشی رسالت ۰۷۰۰۵۸۹۸۵۷ / ۰۷۷۷۴۷۶۴۶۹

لوګر: مرکز، مدينه مارکیت سرک مسجد جامع، کتاب فروشی سادات، سيد عبدالحميد هاشمی، تېلفون: ۰۷۰۰۴۴۹۸۱

لوګر: محمد آغه، واغجان بازار، پهلوی کلنیک حسين خيل، تېلفون: ۰۷۷۵۴۱۳۸۷۶

نيروز: سرک آزادی، جنوب کابل بانک، انجمن فرهنگي ارشاد: شماره تماس: ۰۷۹۷۷۴۱۹۷۴

پکتيا: د گردیز ښار، مرکزي چوک، د نۍ نمايندگۍ وحيد الله: ۰۷۷۹۲۱۳۸۲۲

خوست: افغان تاور شاهه خوست مرکزي طبي لابراتوار دوهم پوړ د جمعیت اصلاح ساحوي دفتر داکتر محمد گلاب: ۰۷۷۷۱۷۴۵۴۶ / ۰۷۹۹۱۷۴۵۴۶

قناره: بازارچه کتاب دکان مولوی حبيب الرحمن ۰۷۷۹۶۳۴۱۹۲
بدخشان: فيض آباد ۰۷۷۵۲۷۰۵۰۸ / ۰۷۰۷۸۳۱۳۶۴

زابل: قلات، عمومي جاده، د تجارانو کوچه د غوثي رهنمای معاملات ترڅنگ، شمېر: ۰۷۷۳۵۸۰۲۰۹ - ۰۷۰۲۵۲۷۱۸۱

فراه: ناحیه سوم، مقابل مسجد جامع قاضي، مرکز علمی و فرهنگي توحيد شماره تماس: ۰۷۹۹۸۴۳۱۱۱

کونړ: د معارف رياست ته مخامخ د جمعیت اصلاح ساحوي دفتر پيښور مرکز فرهنگي اسلامي افغانستان/ تېلفون: ۱۵۸۵۲۷۹۵

شماره مسئول توزيع: ۰۷۸۵۴۲۹۱۱۳

قيمت يک ټکي ۱۰ افغان

بفرض نامه
اصلاح
اونیزه
دسلام داصیل فہم منبر

Email: eslahmilli@gmail.com

خپلمنځي ناندري او د هېواد راتلونکي

په دې وروستيو کې د ولسي جرگې د ځينې غړو او د مشرانو جرگې د مشر تر مينځ ناندري او پر يو بل تورونه د رسنيو سرتکي گرځيدلي دي او يو بل په مختلفو نومونو تورنوي.

بلخوا د حکومت په دننه کې د ځينو له لوري پر ځينو نورو له مخالفينو سره د مرستو تورونه لگول کېږي او په شمال ولايتونو کې راولاړې شوې ناامني د همدې داخلي کړيو کار گڼي، همدا راز تر اوسه هم جمهور رئيس او اجرائيه رئيس په يوه خوله نه دي، تر دې چې د اجرائيه رئيس يو غټ پوستر په چاريکارو کې د ولسمشر په نامه تر اوسه هم څرېدلی دی، چې دا ټولې گډوډۍ د واحد نظام د نه شتون ښې بېلگې دي.

بلخوا په هېواد کې د جگړو او گډوډيو لمنه لا پسې د پراخيدو په حال کې ده او د ولسمشريزو ټاکنو نه وروسته چې څه مودې پورې لږ په ښارونو کې آرامتيا راغلې وه هغه هم اوس له مينځه تللې ده، او هېوادوال هره ورځ د يوې خونړۍ پېښې شاهدان وي.

دا چې دا ستونزې ولې نه هوارېږي او هغه وعدې چې دواړو مخکښو کانديدانو له هېوادوالو سره کړې وې، ولې نه عملي کېږي؟ زمونږ په اند اصل ستونزه د نظام په دننه کې د ملي فکر او دردمنو کسانو نه شتون او د بهرنيانو لوبې دي چې په دې خوار ولس بې په هغه او دغه نامه کوي، او د حکومت په دننه کې د واحدې قوماندې نه شتون دي. حکومت د دوو جهتونو له لوري نه اداره کېږي، بلکې په دې مينځ کې لسگونه نور خودسره خواوې شته چې هغه ددې دواړو له امر نه خپلسره دي، تر دې چې ډيري واليان اوس د خپلې سيمې بې تاجه بادشاهان دي او د مرکز امر پر ډيرو ددوی مقرر کړيو واليانو نه چلېږي، چې په دې کې ډيري واليان او نور حکومتني چارواکي د خپلو بهرنيو ملگرو د مټ پر زور خپلسره کارونه کوي.

په داسې حال کې به په هېواد کې څنگه سوله راشي؟ څنگه به يوه قوي اردو او نور امنيتي ارگانونه ولرو؟ څنگه هېواد د ترقۍ او پرمختگ پر لور لاړ شي او په خوله به له وسله والو مخالفينو سره خبرې وکړي، چې به خپلو کې سره يوه خوله او يوه خبره نه دي او بهرني فرمايشونه پر دې گډوډيو لا برسیره دي.

تر هغو چې دا خپلسري، زورواکي، له نورو هېوادونو سره خپلسري اړيکې او فساد ورک نه شي، او تر هغو چې دلته د فساد اصلي جرړې (بهرنيان) شتون ولري، تر هغو به نه سوله راشي او نه به هېواد يوه قوي نظام څښتن شي او نه به هم د پرمختگ او هوساينې پر لاره خپل گامونه کيږدي.

رئيس هيات تحرير:

احمد ضياء رحيمزى

مدیر مسؤول

محمد شعیب قریشی

0781544115

اعضاء هیأت تحریر:

ډاکټر وحید الله مصلح
عزیز احمد حنیف

نقیب الله حمید
عبدالفتاح جواد
محمد اکبر مؤید

همکاری نقدی تان به ما بفرستید

آدرس بانک: جمعیت اصلاح و انکشاف اجتماعی افغانستان کابل بانک
A/c No=1001202080036
(افغانی)

آدرس بانک: جمعیت اصلاح و انکشاف اجتماعی افغانستان کابل بانک
A/c No=1001201080036
دالر امریکائی

افغانستان ته د پاکستاني چارواکو پرله پسې سفرونه؛ سوله او که پټه معامله!!

اصلاح رسنيز گروپ، نعمت الله عزيزی

پخواني ژورناليست او ليکوال، محمد حسن ولسمل له اصلاح رسنيز گروپ سره په يوه مرکه کې د دې پوښتنې په ځواب کې چې کابل ته د پاکستانې بېلابېلو مشرانو سفرونه رښتيا هم د افغان سولې لپاره دي او که د دواړو هېوادونو ترمنځ کومه بله پټه معامله روانه ده؟ وويل چې د پاکستانې چارواکو سفرونه تر ډېره د افغانستان په گټه نه دي او پاکستان هميشه د خپلو گټو لپاره دا ډول سفرونه ترسره کړي دي او د ښاغلي ولس مل په باور د ملي يووالي حکومت مشران سياسي پخواني او تجربه نه لري ځکه تر ډېره د پاکستانيانو تر تاثير لاندې راغلي دي.

دغه ليکوال او ژورناليست همدارنگه وايي چې د يمن په جگړه کې له سعودي عربستانه د افغان حکومت پلوي چې د ايران د خواشينۍ سبب شوه، بل خوا د پاکستان سره د اړيکو گرمول د هندوستان د خواشينۍ سبب شول، چې د ښاغلي ولسمل په اند دا هغه غير عاقلانه پریکړې وې، چې د ملي يووالي حکومت مشرانو کړې خو په مقابل کې يې هيڅ هم لاسته نه دي راوړي.

ښاغلي ولس مل همدارنگه څرگندوي چې شايد د پاکستان د حکومت سره د ډيورنډ د کرښې په رسمي پيژندلو ژمنه شوي وي خو دده په خبره "د اشرف غني او عبدالله عبدالله خولې د ډيورنډ له مسئلې نه ډيرې وړې دي او هغه يوه ملي مسئله ده".

د نوموړي په اند په ۱۳۳۴ هـ ش کال کې لويې جرگې فيصله کړې ده چې دا کرښه په رسميت و نه پيژندل شي نو که اوس کومه پریکړه هم وشي ملت ته به د منلو وړ نه وي.

خو د کابل پوهنتون د حقوقو او نړيوالو اړيکو پوهنځي استاد فاروق بشر- بيا باور لري چې په پيښور کې پر يو نظامي مکتب باندې تر بريد وروسته پاکستان غواړي په خپل هېواد کې امنيت تامين کړي، او افغانستان ته يې د چارواکو سفرونه هم په همدې موضوع څرخي او د افغانستان سوله ورته مهمه نه ده.

دښاغلي بشر- په باور تر اوسه پورې د پاکستان د ملکي او نظامي سياست نه داسې څه نه ليدل کېږي چې آيا رښتيا هم په افغانستان کې سوله غواړي او که نه.

د دې شنونکي او کار پوه په وينا که رښتيا پاکستان د افغان سولې په هکله صادق وای نو اوس به جگړه کمزورې او نرمه شوي وه پداسې حال کې چې جگړې زور اخيستی ده نو په همدې اساس په سيمه کې د نا

تيره سه شنبه د پاکستان صدراعظم نواز شريف د يوه لوړ رتبه پلاوي په مشرۍ کابل ته د يو سفر په ترڅ کې د ملي يووالي حکومت له مشرانو سره وکتل، په دغه سفر کې د پاکستان د پوځ مشر جنرال راحيل شريف او د نوموړي د ملي امنيت سلاکار، سر تاج عزيز هم ورسره وو.

دا په داسې حال کې ده چې تر دې يوه اونۍ وړاندې د پاکستان د پوځي استخباراتو ادارې (آي اېس آي) مشر رضوان اختر هم د يو پټ سفر په ترڅ کې له افغان چارواکو سره کتلي و، چې د نوموړي تر سفر يوه ورځ وروسته، بيا د پاکستان پخواني ولسمشر- او د هغه هېواد د پيپلز گوند مشر آصف علي زرداري او د پخواني لومړي وزير يوسف رضا گيلاني په گډون د نوموړي گوند يو پلاوي هم کابل ته سفر درلود.

داسې ښکاري چې په هېواد کې د سياسي واک تر لېږد وروسته، له پاکستان سره د افغانستان اړيکې مخ په ښه کېدو دي، کابل ته د پاکستانې پوځي او ملکي پلاويو پرله پسې سفرونه (چې په ظاهره ورته د افغان سولې بهير او دوه اړخيزو اړيکو د پراخوالي نوم ورکول کېږي) د دې ښه څرگندويي کوي.

پاکستان ته د افغان ولسمشر- اشرف غني د لومړي سفر په ترڅ کې د هغه هېواد چارواکو ژمنه کړې وه چې د سولې خبرو اترو ته به د افغان حکومت د وسله والو مخالفينو د تيارولو په اړه مرسته کوي خو اوس له يادې نېټې هم نژدې دوه مياشتې تېرې شوې دي، خو نه د پاکستان هغه ژمنه څرگنده شوه او نه هم په هېواد کې د روانو نا امنيو لړۍ کمزورې شوه.

کابل ته د پاکستان د بېلابېلو پوځي، استخباراتي او سياسي چارواکو له پرله پسې سفرونو دا پوښتنه را پورته کېږي چې دا ډول سفرونه د افغان سولې په تړاو کوم رغنده رول لرلای شي که نه؟ همدارنگه سولې ته به د افغان حکومت د وسله والو مخالفينو د چمتو کولو لپاره پاکستان ته امتياز ورکول څه ډول پايلې لرلای شي؟ او بالاخره د دواړو هېوادونو ترمنځ د بي باورۍ فضا به کله له منځه لاړه شي؟ دا او ځينې نورې مهمې پوښتنې مو د سياسي چارو له کارپوهانو، شنونکو او د ولسې جرگې د نړيوالو اړيکو د کميسون له غړي سره څيړلې چې لنډيز يې درته وړاندې کوو.

رښتيا هم سوله او که کومه پټه معامله !

د ولسي جرگې غړې او د دې جرگې د نړيوالو اړيکو د کميسيون منشي مېرمن رحيمه جامي د يو لنډ متل "آزموده را آزمودن خطا است" سره وويل چې پاکستان د افغانستان په هکله هميشه دښمنانه دريځ درلودلی او تر اوسه پورې يې د افغانستان د ښېگڼې لپاره کوم گام ندې پورته کړي.

نوموړې شک څرگندوي چې د پاکستان چارواکو دومره گرم سفرونه کېدای شي د کومې پټې معاملې لپاره وي چې ملت به وروسته پرې خبر شي خو د آغلې جامي په اند که چېرې دا سفرونو د سولې لپاره وای، نو اوس به موږ د حالت او وضعیت د ښه والي شاهدان وای په داسې حال کې چې امنيتي حالت خراب شوي ده.

په ولسي-جرگه کې د هرات د خلکو دا استازې همدارنگه په دې نظر ده چې د پاکستان چارواکو د گرمو سفرونو نه داسې ښکاري چې شايد افغان حکومت ورته د ډيورنډ د کرښې د په رسميت پيژندلو ژمنه کړي وي. خو رحيمه جامي د دې تر څنگ دا هم وايي چې د سلو کلو مخکنی ستونزه هيڅکله حکومت نشي کولای په داسې ډول سره

حل کړي او هيڅ کومه پايله به هم ونه لري.

آيا دا سفرونه به د افغانستان لپاره کومه ګټه ولري؟

تېرځل چې د آی اېس آی مشر کابل ته پټ سفردرلود، ترهغې سملاسي وروسته د هېواد په ختيزو ولايتونو کې ځيني سيمي د بې پيلوټه الوتکو لخوا بمبارد شوې او ادعا وشوه چې ځيني پاکستاني طالبان په دې بريدونو کې ووژل شول، اوس چې داخل هم د پاکستان د استخباراتو مشر رضوان اختر کابل ته پټ سفر درلود، نو بيا به هم د تېر په څير د دې سفرونو هدف د خپل دښمن تعقيب وي او که کېدای شي کوم بل هدف هم ولري؟

ليکوال او شنونکی محمد حسن ولسمل په دې اړه وايي چې دا سفرونه يوازې او يوازې د پاکستان د گټو لپاره ترسره کېږي او افغانستان ته به کومه ځانگړې پايله ونلري. نوموړی زياتوي چې "کاشکي دا سفرونه، نه ترسره کېدای او موږ د پاکستان له شره خلاص وای."

د سياسي چارو شنونکی او د حقوقو استاد فاروق بشر بيا څرگندوي چې د استخباراتو او پوځ مشرانو د سفرونو عمده هدف همدا ده چې کوم طالبان او خلک چې د افغانستان له خاورې د پاکستان امنيت گواښي، هغه پيدا کړي او تر بريد لاندې يې راولي.

د پاکستان چارواکو د سفرونو هدف داده چې لومړي خپل امنيتي اهداف تعقيب کړي او بل دا چې د افغانستان پاملرنه ځانته را جلب کړي او نظر د سيمې نورو هېوادونو ته افغانستان ته نژدې هېواد و اوسي.

داسې ښايي ښايي شته چې شايد افغان حکومت د سولې خبرو ته د طالبانو د حاضرو لپاره د ډيورنډ د کرښې په رسمي پيژندلو ژمنه کړي وي خو د نوموړي په اند په دې وخت کې د ډيورنډ په هکله خبره کول د افغانستان لپاره مناسبه نه ده.

پاکستان د سولې په برخه کې هيڅ کوم اغېزمن کار نه شي کولای او يوازې هدف يې د افغانستان سره په نږدې والی کې د هندوستان نه مخکې کېدل دي.

د سيمه ييزو او ستراتېژيکو څيړنو مرکز مشر او سياسي شنونکی دکتور عبدالباقي امين

امينيو دوام کېدای شي پاکستان تر اوس مهال ډېر په ستونزو کې را ګير کړي.

د حقوقو استاد فاروق بشر- د دې پوښتنې په ځواب کې چې د ځينو خلکو سره داسې اندېښنې شتون لري چې د پاکستان چارواکو سره شايد د ډيورنډ د کرښې د رسمي پيژندلو ژمنه شوي وي وويل د افغانستان يو حکومت هم د پاکستان سره د ډيورنډ د کرښې په رسميت پيژندلو ژمنه نه ده کړي او د نوموړي په اند حکومت دا صلاحيت او توان هم نه لري چې داسې کار وکړي، دا صلاحيت او اختيار يوازې د افغان ملت او لويې جرگې سره ده.

د سياسي چارو دا شنونکی په دې اند ده چې افغان ملت تر اوسه ژوندی ده او تر اټکه پورې د خاورې دعوه کوي او هيڅکله به هم افغان ملت له دې خاورې څخه تېر نه شي.

د سيمه ييزو او ستراتېژيکو څيړنو مرکز مشر او سياسي شنونکی دکتور عبدالباقي امين په دې هکله همدارنگه وايي چې په پېښور کې په مکتب باندې له بريد نه وروسته پاکستان وغوښتل د افغانستان سره خپلې امنيتي اړيکې دومره نژدې کړي تر څو ګټه ترې تر لاسه کړي او د تېر په پرتله ډېر امتيازات تر لاسه راوړي.

د سياسي چارو شنونکی او دسلام پوهنتون استاد دکتور عبدالباقي امين پدې اند هم دي چې د پاکستان چارواکو د سفرونو هدف داده چې لومړي خپل امنيتي اهداف تعقيب کړي او بل دا چې د افغانستان پاملرنه ځانته را جلب کړي او نظر د سيمې نورو هېوادونو ته افغانستان ته نژدې هېواد و اوسي.

دکتور امين څرگندوي داسې ښايي شته چې شايد افغان حکومت د سولې خبرو ته د طالبانو د حاضرو لپاره د ډيورنډ د کرښې په رسمي پيژندلو ژمنه کړي وي خو د نوموړي په اند په دې وخت کې د ډيورنډ په هکله خبره کول د افغانستان لپاره مناسبه نه ده.

د سياسي چارو شنونکي دکتور عبدالباقي امين باور لري چې پاکستان د سولې په برخه کې هيڅ کوم اغېزمن کار نه شي کولای او يوازې هدف يې د افغانستان سره په نږدې والی کې د هندوستان نه مخکې کېدل دي.

یوه غلطه پریکړه ده او د نوموړي په اند طالبان ټول، د پاکستان په اختیار کې نه دی او ولیدل شول چې پاکستان هم بریالی نشو چې د افغان حکومت سره وسله وال مخالفین دخبرو په میز کینوي.

د ولسي جرگې د نړیوالو اړیکو د کمیسیون غړي رحیمه جامی هم په دې نظر ده چې پاکستان ته د افغان ولسمشر- محمد اشرف غنی امتیاز ورکول د افغانستان لپاره هیڅ کومه ګټه نه لري او لکه څنګه چې پخواني ولسمشر- حامد کرزی په څو څو ځله پاکستان ته سفر درلود خو بریالی نشو چې پاکستان له خپل

پاکستان غواړي خپل هغه مخالفین چې د دوی په گومان په افغانستان کې شته، او د پاکستان پر ضد جګړه کوي، هغوي ته وسپاري.

په مقابل کې پاکستان هیڅکله هم داسې صداقت د افغانستان په مقابل کې ندی ښودلی. له همدې امله ویلای شو چې دا ډول سفرونه بیا هم پاکستان ته ګټه درلودلای شي خو افغانستان ته به کومه ګټه ونلري.

د ولسي جرگې د نړیوالو اړیکو د کمیسیون منشي او د هرات د خلکو استازې مېرمن رحیمه جامی

د نوموړي په باور که چېرې پاکستان غوښتی چې د پاکستان په خاوره کې مېشت د افغان حکومت مخالفین تر برید لاندې ونیسي، نو دا کار یې ډېر په آسانی سره کولای شوی.

همدارنګه د سیمه ییزو اوستراتیژیکو څېړنو مرکز مشر- او سیاسي شنونکی دکتور عبدالباقي امین باور لري چې کابل ته یو ځل بیا، د پاکستانی استخباراتو د مشر پټ سفر هم د تېر په څیر یوازې او یوازې د هغوی د خپلو اهدافو د لاسته راوړلو لپاره دی.

د ولسي جرگې د نړیوالو اړیکو د کمیسیون منشي- او د هرات د خلکو استازې مېرمن رحیمه جامی هم وایي چې پاکستان غواړي خپل هغه مخالفین چې د دوی په گومان په افغانستان کې شته، او د پاکستان پر ضد جګړه کوي، هغوي ته وسپاري.

خو د نوموړي په باور په مقابل کې پاکستان هیڅکله هم داسې صداقت د افغانستان په مقابل کې ندی ښودلی. دا زیاتوي چې له همدې امله ویلای شو چې دا ډول سفرونه بیا هم پاکستان ته ګټه درلودلای شي خو افغانستان ته به کومه ګټه ونلري.

پاکستان به به وکړي شي افغان وسله وال مخالفین سولې ته چمتو کړي؟

داسې تحلیلونه شته چې په هېواد کې د وروستیو جګړو د گرمۍ او قوت یو لامل دادی چې افغان ولسمشر- د خبرو اترو میز ته د طالبانو د حاضرولو په موضوع کې پاکستان ته تر حد زیات اختیار ورکړ او مخکې له مخکې یې داسې وښودله چې هر څه د پاکستان په لاس کې دي، دا نظریه او دافغان حکومت دا پالیسي څومره سمه ده؟

سیاسي شنونکی او پخوانی ژورنالیست محمد حسن ولسمل یې په اړه وایي چې د افغان حکومت دا پالیسي یوه غلطه پالیسي ده او ملت ته هم د منلو وړ نه ده، د نوموړي په خبره پاکستان زموږ دښمن ده نه دوست او د تاریخ په اوږدو کې یې ډیری کارونه زموږ د هېواد د تخریب او ویجاړي لپاره ترسره کړي دي.

سیاسي کار پوه او د کابل پوهنتون د حقوقو استاد فاروق بشر- بیا باور لري چې پاکستان ته کوم امتیاز نه دی ورکړل شوي او ولسمشر- محمد اشرف غنی هند ته په خپل سفر سره وښودله چې کوم هېواد ته ځانګړی امتیاز نه ورکوي.

سیاسي شنونکی او د سیمه ییزو او ستراتیژیکو څېړنو مرکز مشر- دکتور عبدالباقي امین بیا پدې باور دی چې د افغان حکومت دا پریکړه چې باید پاکستان د افغان حکومت وسله وال مخالفین د سولې میز ته کینوي

دریځ نه په شا کړي، دا حکومت هم کوم کار نشی کولای.

پرله پسې سفرونه او د بې باورۍ فضا:

آیا د پاکستاني پلاویو پر له پسې پټ اوښکاره سفرونه به وکولای شي د دواړو هېوادونو تر منځ د بې باورۍ فضا له منځه یوسي؟

لیکوال، ژورنالیست او د سیاسي چارو شنونکی محمد حسن ولسمل یې په هکله باور لري چې د افغانستان او پاکستان د حکومتونو ترمنځ د دوستۍ په حالت کې هم بې باوري شتون لری او دا بې باوري به تر هغه وخته دوام ولري ترڅو چې د افغانستان د ورانۍ او ویجاړۍ لپاره د امریکا او پاکستان لاس سره یو وي.

همدارنګه د کابل پوهنتون د حقوقو پوهنځي استاد فاروق بشر بیا په دې اند ده چې تر هغه پورې چې په عمل کې یو له بل سره کړې ژمنې پلې نشي دا بې باوري به شتون ولري. د سیمه ییزو او ستراتیژیکو مطالعاتو مرکز مشر او سیاسي کارپوه دکتور عبدالباقي امین، باور لري چې باید افغان حکومت په بهرني سیاست کې یو طرفه او وخت ضایع کونکي ګامونه پورته نکړي.

دکتور عبدالباقي په دې اند هم دی، چې باید افغان حکومت سوله د یو ځانګړي هېواد پورې تړلې ونه ګڼي بلکه باید خپلو خلکو ته را وگرځي تر څو د افغانانو کورني مسایل په خپل منځ کې حل شي ځکه د ښاغلي امین له نظره بهرنیو هېوادونو ته امتیازات ورکول اشتباه ده.

د ولسي جرگې غړې او د هرات د خلکو استازې رحیمه جامی هم په دې هکله وایي چې دا په افغان حکومت پورې اړه لري چې ترکومه کولای شي پاکستاني چارواکو ته خپل دریځ بیان کړي او په مقابل کې پاکستان هم خپل صداقت په عمل کې څرګند کړي چې کېدای شي بیا د بې باورۍ دغه موجوده فضا له منځه لاړه شي.

د یادولو وړ ده چې د ملي یووالي حکومت تر جوړیدو وروسته د پاکستان د صدراعظم نواز شریف دا لومړنی سفر ده چې کابل ته یې ترسره کوي، خو په تېرو لسو ورځو کې کابل ته د پاکستاني چارواکو دا دریم سفر دی، چې تر سره کېږي.

بحران شمال در یک نگرش کوتاه

عزیز احمد حنیف

افغانستان از چند دهه بدینسو مسلماً از سوی قدرت های بزرگ استعماری به عنوان میدان جنگ و زور آزمایی های بین المللی انتخاب گردیده و یک تعداد باند های مافیایی داخلی از راه سازش و معامله با جانب قدرت های بزرگ به خاطر به دست آوردن یک مشت دالر و چند باب منزل رهايشی و چند روز سیر و سیاحت برای هوس رانی، عزت و شرف و تاریخ و افتخارات و آرمان های مقدس ملی را به بازار سیاه استعمار به معرض لیلای گذاشته اند و خاک را به چشم ملت بیچاره می زنند و با وعده های فریبنده و بی اساس به سرنوشت ملت بازی می کنند.

من از خواننده گرامی می پرسم که در یک قرن اخیر آیا می توانیم کشوری را سراغ کنیم که از راه وابستگی به ترقی و پیشرفت گام نهاده باشد؟ قطعاً پاسخ منفی است. باید باور داشت که نقطه ی آغاز رفتن به سوی سعادت و رفاه ملی، داشتن امنیت و صلح و برادرگونه زیستن در کنار یکدیگر است که در حضور و موجودیت بیگانه گان «این خیال است و محال است و جنون»؛ چنانچه در سیزده سال گذشته تجربه شد؛ پیامبر بزرگوار اسلام صلی الله علیه و سلم می فرماید: «مسلمان از یک سوراخ دوبار گزیده نمی شود»؛ یعنی مسلمان باید هوشیار و زرنگ باشد و از یکبار بیشتر بر دشمن اعتماد نکند. به این اساس شایسته يك مسلمان نیست که انتظار صلح و امنیت را از استعمار داشته باشد؛ علامه اقبال در یکی از ابیاتش مسلمانانی را که از استعمار توقع خیر و سعادت دارند، نادان خطاب نموده و گفته است:

ترا نادان امید غمگساری ها ز افرونگ است

دل شاهین نسوزد بهر آن مرغی که در چنگ است

با در نظر داشت آنچه گفته شد، چانس ها و راه هایی که حکومت افغانستان هنوز آن را از دست نداده است به خاطر جلوگیری احتمالی از برگشت به دهه نود قرار ذیل خلاصه می شود:

- قطع جنگ به هر قیمت ممکن
- صلح سرتاسری واقعی با پذیرفتن هرگونه شرایط ممکن
- کنار گذاشتن تبعیض و تعصب با تمام انواع آن
- خروج کلی نیروهای نظامی خارجی از کشور
- تدوین و توشیح یک سر قوانین سخت گیرانه در پیوند به فساد اداری، فساد مالی و فساد اخلاقی.
- تدوین سیاست خارجی واضح و مشخص
- ساختار استراتژی های جدید عملی برای وزارت خانه ها به خصوص ارگان هایی که در توجیه افکار عامه نقش دارند مانند وزارت ارشاد و حج و وزارت اطلاعات و فرهنگ.

اگر اختلافات داخلی و چانه زنی ها میان جناح های مطرح در قدرت ادامه یابد، پی آمد دشوار و جبران ناپذیری را به دنبال خواهد داشت که طعم ناخوش آیند آن را یکبار دیگر ملت مظلوم ما خواهد چشید.

عاقبت به خیر باد

گسترش دامنه ی جنگ از جنوب به شمال از یک طرف و تبصره های سلیقوی و احساساتی برخی نماینده گان مردم در مجلس و افرادی زیر نام کارشناس در پیوند به موضوع فوق، عامه ی مردم را در یک سردرگمی قرار داده است؛ بدین لحاظ نیاز احساس می شود تا با اندکی دقت و تأمل و به دور از احساسات و عواطف به قضیه نگاه کنیم.

عده یی بدین باور اند که گویی برخی مقامات حکومت به خاطر رقابت های داخلی گروهی ای که دارند، در زایش این بحران نقش دارند اما واقعیت اینست که حکومت کنونی که وارث یک نظام سیاسی فاسد، ضعیف، ورشکسته و مافیایی است و از چند ماه بدینسو از اختلافات عمیق داخلی بر سر تقسیم قدرت سخت رنج می برد، فرصت آن را به هیچ صورت نمی یابد تا جنگ را از جنوب به شمال انتقال دهد و این تحلیل به جز ایجاد شگاف میان اقوام کشور و دامن زدن به تعصبات سمتی و زبانی، هیچ سودی را به دنبال نخواهد داشت.

واقعیت اینست که گسترش بحران از جنوب به شمال همزمان با خروج بخش اعظم نیروهای نظامی خارجی از کشور یک دسیسه استعماری غربی است که هدف آن از متوجه شدن بسوی رقبای اقتصادی و نظامی بزرگ شرقی مانند روسیه و چین و از سوی دیگر بدنام سازی اسلام و مسلمین و شستشوی مغزی نسل جوان امت نسبت به دین اسلام می باشد، که خداوند آن را تا پایان تاریخ به عنوان یگانه آیین انسانی برای بشر پسندیده و رسمیت بخشیده است.

به خاطر رسیدن به این هدف، تفرقه افکنی میان شیعه و سنی از راه حمایت پنهانی اقلیت شیعه در کشورهای اسلامی، دامن زدن به تعصبات قومی، تداوم جنگ و قتل و برادرکشی و در نهایت، بحران یگانه وسیله یی است که به وسیله ی آن می تواند از یک طرف رقبای بزرگ نظامی و اقتصادی شرقی خویش مانند روسیه و چین و از سوی دیگر مسلمانان را مصروف خود بسازد.

داعش با امکانات مالی بیش از حد تصور و مصارف ماهانه میلیاردها دالر بعد از طالبان در منطقه به خاطر حفظ و تداوم بحران، ایجاد گردیده و یکی از پروژه های خطرناک استعماری به حساب می رود که برای مدت طولانی ای در کشورهای مختلف اسلامی زنده نگه داشته خواهد شد و به هیچ نتیجه مطلوبی نیز دست نخواهد یافت.

افغانستان با موقعیت ژئوپولیتیک آن در چهار راهی حوزه های اقتصادی خاور میانه، کشورهای جنوبی آسیا و آسیای مرکزی یکی از مهم ترین مراکز استراتژیک برای رهبری جنگ در منطقه پنداشته می شود و ایجاب می کند تا همواره بحرانی باشد؛ برای حفظ بحران مسایلی مانند: شیعه و سنی، شمال و جنوب، تاجک و پشتون و ازبک و هزاره و تقسیم قدرت بر مبنای قومیت در متن فرهنگ سیاسی جدید کشور (بیماری های کشنده و مزمنی که ملت مظلوم ما سالهای طولانی ای است که از آن رنج می برد) می تواند در توجیه افکار عامه و مصروف ساختن ملت نقش سازنده یی داشته باشد.

با صحنه‌گردانان اهانت به پیامبر اسلام در آمریکا آشنا شوید

آزادی بیان تا کجا؟

نویسندگان: دیوید فرانسیس و الیاس گرول

هایشان دلالت داشت. پس از تیراندازی، گلر تلاش کرد تا این حادثه را به دیگر حملات داعشی مرتبط سازد؛ اما هنوز مشخص نیست که این گروه با داعشی ارتباطی داشته است یا خیر.

گلر روز دوشنبه در مصاحبه با سی ان ان گفت: «جهادگرایان اسلامی قصد دارند آزادی بیان ما را با خشونت محدود سازند. آنها چندی پیش حملاتی را در پاریس و کپنهاگ صورت دادند و اکنون به تگزاس رسیدند» گلر در پاسخ به اتهامات در مورد این مسئله که وی و گروهش مخالف مسلمانان هستند، گفت: «در اسلام مشکلی وجود دارد و هر شخصی که به این مشکل می پردازد، به نوعی مورد حمله قرار می گیرد»

اما گلر که بیشتر کارشناسی خودخوانده است، تجربه و دانش آکادمیک و رسمی مورد نیاز را در مورد موضوع مربوطه ندارد. وی مبارزات خود را علیه اسلام سه سال پس از حمله به برج های دوقلو در نیویارک آغاز کرد. گلر در سال ۲۰۰۴ بلاگی را راه اندازی و در آن انواع و اقسام تئوری های توطئه ضد اسلامی را مطرح کرد، که از نمونه آنها می توان به نفی کشتار جمعی مسلمانان بوسنی در سربرنیتسا اشاره کرد. از زمان حمله یازدهم سپتامبر، گلر از همه شیوه های ممکن برای رساندن پیام خود استفاده و اظهارات شدیدالحن علیه مسلمانان و عقاید آنها بیان کرده است.

گلر که در گذشته نشریه فارن پالیسی را «دژ استوار قدرت و نفوذ چپ» نامیده بود، از پاسخ به سوالات مطرح شده توسط این نشریه خودداری کرد.

وایلدرز سیاستمدار جناح راست هلندی که در کشور خود به اتهام جرائم ناشی از تنفر تحت تعقیب بود، به متحد خوبی برای گلر تبدیل شد. وی در سال ۲۰۱۱ با حمایت گروه های ضد اسلامی آمریکایی جرمه های قانونی خود را پرداخت و تبرئه شد. وایلدرز عموماً در تلاش بوده است نفرت شدید خود از اسلام را پشت ادعای حمایت از ارزش های لیبرال پنهان سازد.

اما رفتارهای وی با دفاع از ارزش های لیبرال فاصله زیادی دارد. وایلدرز در گذشته برای ممنوعیت قرآن تلاش های بسیاری کرده است. وی همچنین جرمه ۱۰۰۰ یورویی را برای داشتن حجاب خواستار شد. وی همچنین برای ممنوعیت مهاجرت پذیری از کشورهایی با اکثریت مسلمان تلاش کرده است.

بنجامین مقام پیشین وزارت خارجه آمریکا تصریح کرد آمریکا می بایست میان حق آزادی بیان با بیان به شیوه افرادی همچون وایلدرز و گلر در ابراز انزجار از اسلام، توازن برقرار کند. وی افزود: «همه اینها عواقب مستقیم اقدامات تری جونز و قرآن سوزی هستند» برنامه تری جونز کشیش اهل فلوریدا برای سوزاندن قرآن کتاب مقدس مسلمانان به تظاهرات گسترده و مهلک در سرتاسر جهان منجر شد. بنجامین افزود: «این مسئله که آیا حق آزادی بیان در قانون اساسی ما می بایست به این شیوه ابراز شود و یا اینکه حمله و به سخره گرفتن افراد نقض هر گونه ارزش اجتماعی است، بسیار جدی و مهم است.»

منبع: دیپلماسی ایرانی

سیاستمدار سپید مو که در مورد تهدید «حکومت مطلقه» اسلام در اروپا هشدار داده است و ایدئولوژی که تصور می کند مسلمانان در نمازهای روزانه خود یهودیان و مسیحیان را نفرین می کنند عاملان اصلی حادثه ای بودند که با تیراندازی به دو مرد مسلح در خارج از نمایشگاه کاریکاتور در نزدیکی دالاس پایان یافت.

گپرت وایلدرز سیاستمدار هلندی و پاملا گیر وبلاگ نویس آمریکایی، زوج عجیب در جنبش جهانی ضد اسلامی محسوب می شوند. آنها دو تن از معترضان دائمی علیه به اصطلاح تهدید تمدن غربی از سوی اسلام در اروپا و آمریکا هستند و تبلیغاتی مشترک را علیه مذهب اسلام آغاز کرده اند. این دو نفر همچنین در سال ۲۰۱۰ علیه برنامه ساخت مسجدی در نزدیکی برج های دوقلو (که در سال ۲۰۰۱ مورد حمله قرار گرفتند) در نیویارک، با یکدیگر همکاری کردند. گلر به سازماندهی مراسم دالاس کمک کرده بود و وایلدرز سخنران ویژه این مراسم بود؛ در این مراسم که موضوع آن طراحی کاریکاتور از پیامبر اسلام بود، ۱۲۵۰۰ دلار به نفر اول جایزه داده شد. دالاس و وایلدرز با اظهارات نژادپرستانه علیه مسلمانان شناخته شده هستند و اخیراً نیز به موضوع داغ مناظرات در این زمینه تبدیل شده اند که آیا در آزادی بیان در غرب می بایست حساسیت مسلمانان در مورد تصاویر حضرت محمد پیامبر اسلام مد نظر قرار گرفته شود یا خیر؟ مناظره ای که با حمله به دفتر هفته نامه فکاهی شارلی ابدو در پاریس، شدت گرفت.

دنیل بنجامین رئیس پیشین (بخش) مقابله با تروریسم در وزارت امور خارجه آمریکا روز دوشنبه در گفتگو با فارن پالیسی تصریح کرد: «اگر می خواستید با یک تجربه علمی ثابت کنید که می توانید به خشونت جهادگرایانه منجر شوید، این مقدمه چینی (برگزاری مراسم) عالی بود. افراط گرایان پیشتر نشان داده اند که مشتاق هستند انتقام هر نوع توهین به مقدسات را بگیرند. داعش در این زمینه پیشی گرفته و هر گروه افراط گرایی خارج از سوریه و عراق می خواهد نشان دهد بخشی از گروه است.»

حمله اخیر در دالاس توسط دو مرد مسلح به نام های التون سیمپسون و نادر صوفی صورت گرفت. التون پیشتر در پی فریب دادن بازرسان در مورد برنامه سفر و پیوستن به گروه جنگجو در سومالی محکوم شده بود؛ وی همچنین از داعش حمایت کرده بود. طبق گزارش های منتشر شده، این دو نفر در فینیکس با یکدیگر هم اتاقی بودند و طبق باور مقامات، انتظار داشتند حمله به محل برگزاری مسابقه در کارلند در حومه دالاس، تلفات غیرنظامی بالایی در پی داشته باشد. یک افسر پلیس که برای برقراری امنیت مسابقه استخدام شده بود، به هر دو نفر تیراندازی کرد و آنها را کشت.

حمله ماه جنوری به دفتر نشریه شارلی ابدو در فرانسه بار دیگر توجه ها را به این مسئله دشوار جلب کرد که آیا کاریکاتوریست ها اجازه به تصویر کشیدن پیامبر اسلام، اقدامی که بسیاری از مسلمانان آن را توهین آمیز و تهاجمی می دانند، را دارند؟!

به نظر می رسد گلر و دیگر برگزارکنندگان این مسابقه تهدیدی جدی را برای برنامه خود پیش بینی کرده بودند. حمله صورت گرفته از نظر حامیان آنها، بر صحت گفته

سپين ږيرتوب، انديښنې او هيلې

څه موده وړاندې په کابل کې د پاسپورټ دفتر ته ورغلم. ږير اوږد کتار جوړ و. د کتار سرته ولاړ پوليس نه مې د کار پروسه وپوښتله. هغه په ږير احترام د کتار په سر کښې ودرولم، د سپين ږيرو دا ځای دی. زياته يې کړه دفتر ته د ننوتو اجازه چې وشوه نو ته به په لومړي سر کښې ورشي.

د اجازې له اعلان وروسته د اوږدې ليکې له منځه پوليس سپين ږيري يو يو بيل کړل او جلا کتار کې يې ودرول. ماته يې هم په همدې نوي کتار کې د ودرېدو وويل. پدې توگه لومړی سپين ږيري مخکې شول او بيا نور ورپسې روان شول. حيران شوم چې سپين ږيري جلا کول او لومړی وخت ورکول په هيچا بد نه لگېده، بلکې ټولو له احترام سره سره په ډيره خوښۍ استقبالول.

زما عمر نږدې پنځوسو کالو ته رسېدلی او په ږيره کښې مې لږ تارونه تور پاتې دي خو بيا هم ځان راته هماغسې زلی ښکاري او هيڅ مې زړه نه نه لويږي چې زه دې سپين ږيري شوی اوسم! (يهرم ابن آدم وتشب منه اثنان الحرص على المال والحرص على العمر)

که د سپينې ږيري په خاطر د خلکو د احترام او درناوي غږونه نه وي چې کاکا دلته راشه، تره دلته کښينه، مشرېه وبښه.. نو زما سپينه ږيره به ما د ځوانۍ له اوږدو هيلو، رنگینو خيالونو او خوندورو غفلتونو څخه يوه لحظه هم جلا نشي کړای! رېښتيا چې اسلامي ټولنه، اسلامي افکار او اسلامي آداب څومره ستر نعمتونه دي چې انسان يې کله کله په قدر او قيمت پوه شي.

هو، په ټولنه کښې د بابا، پلاره، تره، مشر.. اوازونه انسان خپل ځان، خپل مسير او خپل وضعيت او موقعيت ته متوجه کوي؛ ځکه خو په اسلام کښې له ټولنې گوښه کيدل او رهبانيت غوره کول حرام بلل شوي دي (لارهبانية في الاسلام). واقعيت دا دی چې زما په عمر يو انسان ديتته جدي اړتيا لري چې په ورځ کښې څو ځله د ټولنې لخوا پرې د مشرېه، تره، پلاره او بابا غږونه وشي!

زه په تکرار سره خپل ځان د دنيا او آخرت د تجاذب او کششونو په منځ کې وينم. باور وکړئ د دنيا تجاذب او کشش دومره ځواکمن دی چې بدن او صورت يې ټول خپل کړی او (زړه) بېچاره د آخرت له مينې سره د پاتې بدن او د هغه د غوښتنو په وړاندې د يوازې توب، کمزورۍ او بې وسۍ احساس کوي! (کلا بل تحبون العاجلة وتذرون الآخرة)

څو ورځې مخکې مې د ښاغلي احمد محمود وړه ليکنه چې ښاغلي محمد جمالزهی ژباړلې (عزيم ٦٠ساله شدي، پس کی!) ولوسته، ډيره استفاده مې ترې وکړه او ډير خوند مې ترې واخست. هلته مې ځينې داسې احاديث ولوستل چې معنا يې وه: کله چې انسان شپيتو کلونو ته ورسېږي نو پر هغه باندې د الله پاک حجت او دليل قايم شو او ده ته نور د الله په وړاندې کوم ډول عذر پاتې نه شو!

"مَنْ آتَتْ عَلَيْهِ سِتُونَ سَنَةً فَقَدْ أَعْذَرَ اللَّهُ، عَزَّ وَجَلَّ، إِلَهَهُ فِي الْعَمْرِ" او له ځينو تابعينو څخه د شلو، دير شو، څلوېښتو او پنځوسو کلونو خبره هم را نقل شوې ده.

د مبارکو احاديثو دغو تعبيرونو ږير ولېزولم:

د چا چې عمر څلوېښت، پنځوس او شپيتو کلونو ته ورسېږي نو پر هغه باندې د الله پاک حجت او دليل قايم شو او ده ته نور د الله په وړاندې کوم ډول عذر پاتې نه شو!

د دې خبرې معنا او مفاد دا ده چې د انسان او الله پاک ترمنځ يوه ډيره جدي موضوع او مسئله پرته ده چې هغه ارومرو راتلونکې او پېښيدونکې ده او تر څلوېښتو کلونو پورته انسان ورسره تر هر چا زر مخامخ کيدونکی دی او همدغه ټکی د انديښنې او اهتمام وړ خبره ده.

دا چې د الله پاک مخلوق تا ته ستا د سپينې ږيري په خاطر درناوی او احترام کوي دا په حقيقت کې په تا باندې د هغوی ترحم، زړه سوی او شفقت دی ځکه پر تا باندې د ستر الله حجت او دليل قايم شوی دی او ته هغه سره پرته له کوم ډول عذر درلودلو څخه د مخامخ کيدو په درشل کې يې!

هو، له الله پاک سره د دغسې سترې او جدي موضوع په اړه د بريمن مخامخ کيدو که کومه هيله او توقع ده نو هغه د همدغه ستر الله سمه او صحيح بندگي ده، د هغه دين او شريعت سم پيژندل او په هغه باندې سم او صحيح عمل کول دي.

دعوت سره ځان تړل، دعوت ته خپل ځان، مال، فکر او وخت وقف کول هغه سترې هيلې دي چې انسان له الله جلت عظمت سره له مخامخ کيدو او د هغه له سترې محاسبې څخه د هغه د خوښۍ او تلپاتې جنتونو په لور بريالی اوباسي!

زه هيله لرم چې زه او زما نور همځولي همدغسې اوسي

پوهندوی محمد مزمل اسلامي

دعوت سره ځان تړل، دعوت ته خپل ځان، مال، فکر او وخت وقف کول هغه سترې هيلې دي چې انسان له الله جلت عظمت سره له مخامخ کيدو او د هغه له سترې محاسبې څخه د هغه د خوښۍ او تلپاتې جنتونو په لور بريالی اوباسي!

گلبرگهای ادب

خاصیت های طلایی کشمش:

۱. کشمش برای سلامت استخوان ها و جلوگیری از پوکی استخوان نقش مهمی را بر عهده دارد.
۲. منبع خوب ویتامین D است.
۳. کشمش برای سلامت دندان و بیره بسیار مفید است و اضطراب را کاهش می دهد.
۴. کشمش از سرطان جلوگیری و عصب را تقویت می کند.
۵. کشمش را به گوشت اضافه کنید تا مقدار چربی غذا را کم کند و مقدار فیبر و آهن را افزایش و مقدار سودیم را کاهش دهد.
۶. این میوه ی خشک باعث عملکرد صحیح رگ های بدن می شود.
۷. کشمش برای سلامتی چشم نیز خوب است.
۸. کشمش موجب از بین رفتن آب اضافی بدن میشود.

نه ساده، نه دیکتاتور!

در ادبیات روان شناسی دنیا سبک های متفاوتی برای فرزند پروری وجود دارد؛ سبکی به اسم «سهل گیرانه» وجود دارد که در آن هیچ انضباط، کنترل و قانونی وجود ندارد و حداکثر آزادی و اختیار به فرزند داده می شود. فرزندان چنین خانواده هایی یا قلدر می شوند یا خود محور و خود خواه و البته بزهکار چون همیشه هر چه خواسته اند، در اختیارشان بوده.

در مقابل سبک دیگری به نام «دیکتاتوری» وجود دارد که در آن کنترل، نظم، انضباط و سخت گیری بسیار زیاد، محبت، عطوفت، مهربانی و دوستی و... در حداقل مقدار است. معمولا چنین خانواده هایی فرزندان بسیار مطیع، سربه زیر، دست و پا چلفتی، بدون اعتماد به نفس و بی عرضه باری می آورند که نمی توانند هیچ کاری را به تنهایی انجام دهند اما به نظر دیگران بچه های بسیار خوبی هستند چون بیش از اندازه مطیع اند! مسلما هیچ کدام از این ۲ روش برای فرزند پروری مناسب نیست اما رابطه ای که در آن نظم و انضباط در جای خود و مهربانی، عطوفت، همدلی و محبت نیز در کنار آن وجود داشته باشد، می تواند سالم باشد.

البته فراموش نکنید قوانین خانواده را برای فرزند تان مشخص کنید؛ قوانینی مشخص و ملموس که برای فرزند قابل درک باشد. بعد متناسب با میزان رضایت از رفتار فرزند، پاداش یا تنبیه (نه فیزیکی!) برایش در نظر گرفته شود. والدین هیچ وقت نمی توانند جای یک رفیق صمیمی و تمام عیار را برای فرزندانشان بگیرند پس جایگاه والدی خود را حفظ کنید تا حرمت ها هم حفظ شود.

وقتی عمر به نور الله میبند!

امیر المؤمنین علی بن ابی طالب کرم الله وجهه فرمودند: در زمان خلافت حضرت عمر بن خطاب رضی الله عنه در خواب دیدم که پشت سر حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم نماز صبح را خواندم. وقتی که از اقامه نماز فارغ شدیم، از مسجد خارج شدم. زنی را دیدم در جنب مسجد ایستاده است و یک طبق خرما را در دست دارد. گفت: یا علی! این خرما را بگیر و به خدمت پیامبر صلی الله علیه وسلم ببر. خرما را گرفتم و نزد حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بردم. پیامبر صلی الله علیه وسلم دست مبارک را در طبق خرما گذاشت و یک عدد خرما را در دهان من نهاد. خرما به حدی با لذت و خوشمزه بود، گفتم: یا رسول الله صلی الله علیه وسلم! خرمای دیگری را به من عطا فرما. قبل از آنکه خرما را عطا کند، از خواب بیدار شدم.

از خواب که بیدار شدم برای ادای نماز صبح به مسجد رفتم. نماز به امامت عمر بن خطاب خلیفه مسلمین اقامه شد. پس از پایان نماز از مسجد خارج شدم. زنی را دیدم که بر در مسجد ایستاده بود و یک طبق خرما را در دست داشت. گفت: یا علی! این خرما را نزد خلیفه ببر که بین اهل مسجد تقسیم شود. خرما را گرفتم و نزد حضرت عمر بن خطاب رضی الله عنه بردم. عمر از طبق یک عدد خرما را برداشت و در دهان من گذاشت. خرما با لذت و خوشمزه بود. گفتم: یا عمر! خرمایی دیگر به من لطف کن. گفت: اگر پیامبر صلی الله علیه وسلم دو خرما را در دهان تو گذاشته است، تا من هم دو خرما را به تو دهم. حضرت علی در حال تعجب گفت: یا امیر المؤمنین! آیا این را در خواب دیدی؟ یا از غیب مشاهداتی داشتی؟ گفت: یا علی! نه خواب بود و نه مشاهدات غیبی، اما انسان وقتی که قلبش خالصا لله باشد، به جایی می رسد که نور الله متعال را ببیند.

(از کتاب قصه های شیرین (صفوک سعدالله)

از رهنمود های امام حسن البناء

- ۱ - در هر زمان به قرآن پیوندید، زیرا هر پیوندتان با قرآن بهره ی جدیدی برایتان به ارمغان می آورد.
- ۲ - انسان مؤمن باید نمونه ای از، عقیده ثابت، اخلاق فاضل، افکار عالی و مثبت و اعمال نیکو و نافع باشد.
- ۳ - فکر و اندیشه نماز بوجود آوردن یک امت کامل است، زیرا نماز از هر کس یک انسان کامل می سازد.
- ۴ - پیامبر (صلی الله علیه وسلم) توانست در مسجدی که فرشهایش سنگریزه و سقفش شاخه های خرما بود بوسیله مدرسه نماز افرادی را تربیت کند که بر دنیا سیادت کنند.
- ۵ - برای حضور قلب در نماز سعی کنید، حکمت هر عملی از اعمال نماز را بدانید و آنرا مورد توجه قرار دهید.
- ۶ - خالصانه تسلیم خدا شدن، روح ناب و تمام عیار دین و اصل همه عبادات و قوانین و توجیهات اسلام است.
- ۷ - اگر گفتند: اسلام دین تعصب است، بگویید اسلام دین عزت و کرامت است.
- ۸ - اگر گفتند: اسلام دین جنگ است، بگویید اسلام دین صلح و دوستی و دفاع است.
- ۹ - ایمان عبارت است از حب و بغض بخاطر خدا.
- ۱۰ - قرآن در محدوده عقل و اندیشه دیگران را، بدور از مبارزه طلبی به ارزشها دعوت می کند.

وسکولونه

ملگری یې درې کاله په شاه کړی ښوونځي ته وړی

یو چینایي شاگرد له درېو کالو راهیسې خپل ملگری په شا ښوونځي ته وړی، د انډېنېډنټ ورځپاڼې د خبر له مخې، چې تشانګ تشي-په نوم دغه زده کوونکي د پښو د عضلاتو د کار نه کولو له لامله نه شي کولی په خپلو پښو وگرځي نو ځکه د هغه بل نزدې ملگری، چې په هماغه سیمه کې یې کور ته ورسره مرسته کوي او هره ورځ یې له کوره تر ښوونځي په شا راوړي.

ددغو دوو ځوانانو کیسه د چین په ملي او بین المللي دواړو رسنیو کې په پراخه کچه خپره شوه او خلکو دواړه په ستره پیمان تشویق کړل. د ښوونځي مدیر یې وایي، چې دواړو شاگردانو هېڅکله غیرحاضري نه ده کړې او هېڅه په خپل وخت ښوونځي ته را رسېدلي دي، هغه وایي چې د ښوونځي شاگردان هم له دې دواړو شاگردانو سره ځانگړې صمیمیت او محبت لري.

روحي استعمار تر نظامي نه ډېر خطرناک دی

یقینا چې روحي او فکري استعمار ډېر خطرناک استعمار دی، جگړه ایز استعمار خود بخوده د مقاومت احساس را پاروي او هغه قومي انتقام او غځ را ژوندی کوي چې د استعمار رېښې له بیخه غوڅوي، خو فکري او روحي استعمار هغه نرم او بې هوشه کونکی او خطرناک استعمار دی چې خلک ویده کوي.

د استعمار په وړاندې مبارزې او مقاومت ته پکار ده چې په لومړني گام کې د خلکو ضمیرونه له فکري او روحي استعمار څخه وژغوري، او هغه وسایل له منځه یوسي چې خلک بې هوشه کوي، او موږ ته پکار ده چې له هغه قلمونو - ژبو او ډلو نه ځان وساتو چې د استعمار په پلي کولو کې زیار باسي، او دا ټول د یوې موخې او مصلحت لپاره کاره کوي، هغه ځانگړي ارزښتونه... د خپلواکۍ نړۍ ارزښتونه او مصلحتونه! (سید قطب رحمه الله)

مېلمه پالنه ترې زده کړئ

ترکیې ته د سیاحت لپاره تللی وم، شپې مهال مې د هوټل لار غلطه کړه، له یو کس نه مې وپوښتل هوټل کوم ځای کې دی؟ راته یې وویل: دا کلی دی، دلته هوټل نشته، له دې ځای څخه هوټل ډېره فاصله لري، راځه له ماسره به مېلمه شې!

له هغه سره کورته ولاړم، شپه ډېره سپره وه، یوې تیاره کوټې ته یې ننویستل څلور ماشومان، ښځه او مور په کوټه کې وو، د شپې یې یوه غریبانه ډوډۍ راکړه!

راته یې ویل: تاسو همدلته ویده شئ، مونږ د خوب لپاره بل ځای لرو، دوی له کوټې څخه ووتل، زه او ښځه مې همدلته ویده شولو! شپه سبا شوه، له کور څخه وتل، غوښتل مې چې د مېلمه پالنې څخه یې مننه وکړم، گورم چې په دې کوچني کور کې همدا یوه کوټه ده، دوی ټوله شپه د ونې لاندې تېره کړې!!

د دې حالت په لیدو مې ټکان وخوړ، ورته مې ویل: ته لیونی یې چې له کوچنیو ماشومانو سره دې ټوله شپه بهر تېره کړه!! هغه راته ویل چې زه لیونی نه یم، دا ځما مسؤولیت دی چې ټول هغه څه درته درکړم چې زه یې په واک کې لرم، ځکه زه مسلمان یم!!

د هغه مخ له ډېرې سړې هوا څخه تګ سور شوی ؤ، په دې خبرې سره مې بیا ټکان وخوړ، ښځې مې د حالت په لیدو سره ډېر وژړل، دغه حالت راباندې ډېره ژوره اغېزه وکړه.

تر دې وروسته زه کتابخانې ته ولاړم، قران او ځینې د احادیثو کتابونه مې واخیستل، تر دوه میاشتو مطالعې وروسته د اسلام مینه ځما زړه ته ښکته شوه او مسلمان شوم!

تر اوسه پورې (۱۱۲) هېوادونو ته تللی یم او تر زرو زیات انسانان ځما د دعوت په اثر مسلمانان شوي، او اوس په رومانيا کې ستر اسلامي دعوتي مرکز لرم، غواړم چې نړیوال په اسلام وپوهوم، نور اختیار د دوی دی.

زدکړه او عبرت: اسلام لور ته بلنه کول له وینا څخه وړاندې په احسان او عمل کولو ډېر تأثیر لري، راځئ چې نامسلمانه وگړي په خپل اعمالو اسلام ته راوبلو.

ژباړن: صفی الله جوهر

سوله سياسي اړتيا، ملي غوښتنه

او ديني فريضة ده!

ليکوال: قاضي محمد حسن اسلامي

د سولې په چمن کې د جگړې ماران او لږمان څرېول!

د سولې تر نامه او عنوان لاندې د چا د تسليمۍ په فکر د سولې هلو ځلو ته ورننوتل خپله لويه اشتباه ده.

ځان غولونه ده، دا کار يو سوله نه غوښتونکی او جگړه پال جهت خو کولی شي مگر د سولې غوښتونکي اود سولې په اړتيا او گټو باور لرونکی جهت ته نه ښايي چې دسولې په نامه او عنوان خپل او دنورو وخت ضايع کړي، البته دا کار احتياط غواړي يو په يو ورټوپ کول زموږ مقصد نه دی او نه يې دا طبيعي حل دی. احتياط يو شی دی، او بې اخلاصی او د مخالفو لوريو له يو بل سره چل ول او خدعه بل شی دی. لومړی ممدوح او دويم مذموم دی.

څوک چې غواړي د جگړې اور مړ شي نو عوامل يې بايد ختم کړي. د جگړې ستر ستر عوامل چې له منځه يوړل شي بيا به لږ او ډېر راضي کېدل او قناعت کول آسانه شي، بيا که پرېکړه په مطلق مساوات هم ونه شي باک نه لري، چې په څه د دواړو لوريو قناعتونه حاصل شي همغه د اختلاف اور وژني اوسوله راولي.

خو ډېر ځله يو څوک د جگړې د اعداد او تيارۍ لپاره د سولې خبره رامنځته کړي زړه يې لا د جنگ څخه سوړ شوی نه وي.

د بل د خپلو او وينو تويولو تنده يې لا نه وي ماته شوې، خو دځينو سياسي ملحوظاتو او يا ملي فشارونو له کبله دسولې نارې پيل کړي او يا هم د مقابل لوري د تسليمي په نيت سوله عنوانوي، د سولې په چمن کې دجگړې ماران او لږمان څرېوي ترڅو مقابل لوری غافل کړي او خپل ځان ديوه بل کاري او ځواکمن گزار لپاره چمتو کړي نو که د فريب او دوکې په دغه ډول فضا کې سوله هم راشي دا به مؤقتي وي چې بله او خطرناکه جگړه تر شا لري، او دا کار ډېر خطرناک ځکه دی چې بيا د سولې گڼ فرصتونه په نږدې کې له منځه وړي او د سولې په لاره کې خنډونه لا زياتوي، او څو برابره هلو ځلو ته اړتيا پېښېږي تر څو بيا د سولې پروسه له سره پيل شي.

سوله يوه ديني فريضة ده!

د مسلمانانو تر منځ سوله راوستل او سوله کول پر نورو مسلمانانو فرض ده دالله تعالی حکم دی (انما المؤمنون اخوة فاصلحوا بين اخويکم) او نزاع او اختلاف منهي عنه دی، لکه چې الله تعالی په يوه لنډه جمله کې فرمايي: (ولا تنازعوا) (اختلاف مه کوئ)، د شريعت په هر امر کې د مسلمانانو گڼې گټې وي او کوم شي چې حرام کړای شوي په هغو کې خوامخا تاوان او پېښمانتياوي نو په سوله کې گټه او په جگړه کې تاوان دی، جگړې سړي او سرونه خوري او ارزښتونه خوندي نشي پاتې کېدلی، خو سوله هلته راځي چې هر لوری د جگړې اضرار په ديني، ملي او سياسي لحاظ وسنجوي او وگوري چې د جگړې په دوران کې څومره ديني اقدار او ارزښتونه پايمال شول په جگړه کې نه د الله تعالی عبادت په ډاډ او اطمینان سره

جگړه د انسانانو طبيعي او نورمال حالت ندی، جگړه انسانان خوري، انساني استعدادونه او صلاحيتونه نه يوازې دا چې له نوبت څخه ايساروي بلکې له جمود سره يې مخامخ کوي او وژني يې، د معنويتونو د رشد او ودې مخه ډب کوي. په اسلام کې اصلي موخه او غوښتنه دا ده چې انسانان په يوه ډاډمن چاپېريال کې د يوه نېکمرغه ژوند د استمرار هلې ځلې وکړي.

کله که څوک مجبور کړای شي د آرام او آزاد ژوند زمينه ورباندې تنگه کړای شي، نه د چا د مظلوميت پروا ساتي او نه د زاريو، نو بيا اسلام د دې شومې پديدې (ظلم) د له منځه وړلو په خاطر د جنگ او جگړې اجازت ورکوي، ځکه چې زورگويان او ظالمان له زور څخه پرته بل منطق نه پېژني او نه يې پروا ساتي. يعنې په اسلام کې جگړه د ظلم او زياتي د مخنيوي په خاطر وي نه د ځمکني پراختيا غوښتنې او نه د اقتدار ماڼيو ته د رسېدلو په غرض، په اسلام کې جگړه د سپېڅلو موخو د تحقق په خاطر وي او هغه د مظلوم دفاع، د انساني او اسلامي ارزښتونو د دفاع، ودې او رشد لپاره د زمينې برابرولو په موخه جگړه کېدای شي، هلته د مظلومانو جگړه د ظالمانو د تېري د مخنيوي او له منځه وړلو په خاطر وي او تر هغې بايد ادامه ومومي تر څو د جنگ او جگړې عوامل ختم شي او جگړه خپله وسله پر زمکه وغورځوي، يعنې د جگړې ټول اسباب او عوامل ختم شي، په اسلام کې جگړه د داسې يوې اړتيا له مخې کېږي او کنه اسلام د سولې، امن او سلامتۍ دين دی، اسلام او ايمان چې د دې دين نوم او ستر ستر عنوانونه دي له ورايه د سولې، امن او سلامتۍ غوښتنې ترې څرگندېږي.

سوله په څه ډول راځي؟

زمونږ په هېواد کې چې نن جگړه روانه ده، دا بايد وکتل شي چې زمونږ په دې ټولنه، هېواد او سيمه کې کوم عوامل و چې جگړه يې رامنځته کړه؟ اسباب يې کوم و او ولې جگړه پېښه شوه؟ اختلاف له کومې نکتې را برسېره شو؟ د نزاع، اختلاف او جگړې عوامل دقيق څېړل، او تشخيصول د دايمي او مستمرې سولې لپاره بنسټيز شرط دی، کله چې هغه عوامل په گوته شول نو بيا د اختلاف د له منځه وړلو لارې چارې ستړې کېږي چې په څه ډول يې له منځه وړل ممکن دي. د سولې دهليز ته به له همدغو طبيعي لارو څخه ورداخلېږي. که په دې اړه ژور او عميق فکر ونه شي اصلي عوامل له منځه يو نه وړل شي په يو سر سري او مؤقت حل اکتفا وشي په دې باوري و اوسئ چې د جگړې خوړل مو په اير و پټ کړی او هره گړۍ چې معمولي باد را الوزي دغه ايرې به وړي او ترې لاندې پټ اور او سکروټې به بيا تازه او ژېغرانده کېږي او په لمبو به پيل کوي.

نو بايد په پوره حوصله او درايت د سولې په اړه گامونه واخيستل شي عوامل يې له څېړنې وروسته له منځه يوړل شي او جرړې يې له بېخه وايستل شي. نو هلته به دوامداره سوله راځي هغه چې زړونو ته قناعت وربښي، ذهن اودفاع پرې بسيا او ډاډه کېږي.

تر سره کیدلی شي او نه د الله تعالی د مخلوق د چوپړ (خدمت) زمینه سړي ته په لاس ورځي.

نه یو لوری او نه بل لوری د خپلو افرادو او ټولنې لپاره کوم سیاسي ګټور نظام جوړولی او پلي کولی شي، او نه داسلام د سپېڅلې عادل نظام منوره څېره څوک کتلی شي، نه هلته د افرادو او نسلونو روزنې ته وخت وي، او نه داخلي چوکاټ او تهذیب پوښ او بریدونه روغ او سالم پاتې کیدلی شي، مونږ مسلمانان دې ته اړتیا لرو چې اخلاقي اومهذبې زندګي وکړو، مهذبې او روغې ټولنه ولرو، د الله تعالی په عبادت د الله د مخلوق په خدمت او د زمکې په جوړښت او آبادۍ مکلف یو، ترڅو په ډاډ او اطمینان سره خپل سر الله تعالی ته په سجده کېږدو په تسلسل سره رکوع او قیام وکړو. د خپل راکړي مال په ذریعې د خوارانو او فقیرانو پالنه وکړو او نور خدمات خلکو ته وړاندې کړو، د خپل وطن د آبادۍ او پرمختګ لپاره هڅه وکړو چې دا ټول هلته ممکن وي چې سوله وي. د سولې په سیوري کې عادل نظام وي، چې د خلکو روزنې، اقتصادي او ټولنیز حالت ته پاملرنه وکوي د هغې د ودې او د ښه والي په خاطر هلې ځلې وکوي.

له اقتصادي پلوه پر خپلو پښو ولاړه ټولنه ولرو او د کشمکش او اختلاف په حالت کې نه اقتصادي برنامو ته څوک وزګار وي او نه خپلې ملي پانګې ساتلی شي.

سوله سیاسي ضرورت دی!

نو ویلی شو چې جګړې زموږ هر څه تباہ کړل، له ډاډمن سیاسي نظام څخه یې محروم کړی یو، د دولت په سطحه له شدید اداري فساد سره هېواد مخ دی آن تر دې چې اداري فساد خو نړیوال ریکارډ جوړ کړی د اصولو او ضوابطو پر ځای روابط چلېږي، یوه دولتي اداره دخپلو رسمي اجرائو لپاره باید بلې دولتي ادارې ته رشوت ورکړي، او کنه کارونه به یې په شپو او ورځو معطل وي، له دې څخه تاسې د عام ولس د کارونو د ترسره کولو کچه لګولی شئ چې په څه ډول ورسره چلند کېږي، دا دپروپاګندې او تبلیغاتو خبره نه ده، په نړیواله کچه دهېواد په لوړپوړو چارواکو چې پدې اړه نیوکې او اعتراضونه شوي هغوی ایله دومره وایي چې د فساد پر وړاندې مبارزه به زموږ دکار په لومړیتونو کې وي، دا یې ندې ویلې چې دلته فساد نشته!

دا رواني څو میاشتي څو هر دفتر ته چې ورشې اکثریت ادارو کې خلک لاس تر زني دخپلې منفکۍ لپاره شبېې شماری، دلیسانسه اسنادو لرونکي څو ډلې ډلې وزګار ګرځي او په چوکيو ناست کسان هم ځانونه وزګار شمېري، ځکه په روابطو راغلي او مقرر شوي کسان د نوي وزیر صیب د راتلو سره ځانونه په جدي خطر کې بولي چې نن به نقشه پرې راځي او که سبا! په ولایاتو کې همداسې وضعه روانه ده چې داسې حالت په یوه هېواد کې دسیاسي انتحار سره مرادف دی، دهېواد او ملت د خواخوږۍ دعوه داران باید دې لورته جدي توجه وکړي دا حالت زموږ نن او سبا غبرګ تهدیدوي دا کارونه دهېواد په هغه برخه کې لیدل کېږي چې د دولت او نظام دلرلو دعوه لري، نړیوال وجاهت لري، نړیوالې مرستې ورته را روانې دي، له ټولې نړۍ سره روابط ساتي او پالي یې، هغه بل جهت څو اصلا خپل ټول هم او غم جګړه بولي او دبل څه لپاره نه فرصت لري او نه امکانات او نه په اوسني حالت کې څوک ورڅخه دنظام تمه کوي، دا نن چې دهېواد زیاته برخه دمخالفینو تر ولکې لاندې ده، هلته خلک اوسېږي اودغه ولسونه د سړک، روغتون او ډېری یې د تعلیم له نعمت څخه بې برخې دي، هلته او دلته دپرتو پرتو او ولسونوبرخلیک به آخر څه کېږي؟ چې دیوه ادنی فهم او درد لرونکي انسان لپاره څو دا وضعه د زغملو نده نو دهمدې سیاسي نظام د درست جوړولو لپاره سولې ته جدي ضرورت دی .

سوله روزنیزه اړتیا ده!

روزنیز او پوهنیز نظام مو ګډ وډ، کمزوری او ناکافي دی.د دولت تر ولکې لاندې ښارونو او سیمو کې هم د معارف سیستم دقناعت وړ ندی ښوونځي ته روان ځوان نسل ته دتربیې او تعلیم ظرفیت په هغه کچه ندی عیار شوی چې دمستقبل په اړه سړي ته ډاډ او تسل ورکړي او د دولت دمخالفینو تر ولکې لاندې سیمو کې څو یا له سره تعلیمي ادارې نشته او که چیرې یو نیم ځای شتون ولري هم، خو دکیفیت له پلوه خورا زیاتې کمزورۍ لري، د نصاب کتابونه نه لري او له با کفایتته استاذانو ساحه تشه ده، اقتصادي حالت مو خراب دی، ټولنه مو په اقتصادي توپیر کې داسې خرابه شوه چې په چا د ډالرو باران را پیل شو او څوک د لوړې له لاسه په لارو او کوڅو کې سوال کوي. په کابل کې دا د ځینو لوړي آسمان څکې ماڼۍ او ترڅنګ یې هسې ختین کورونه چې پر ختینو دېوالونو دپاسه د سرپناه د جوړولو لپاره معمولي لرګي هم نه شي پیداکولی، تر څو د ژمی دپه څښې، باران او واورې او د اوړي له گرمي څخه ځانونه او ماشومان پرې وزغوري.

تاسو د کابل په ګڼو سیمو کې د لوڅو لېږو، پښوبیله ماشومانو ډلې نه دي لیدلې چې سهار وختي په کثافات دانېو کې د خلکو فضله موادو په منځ کې د خپلې روزۍ پیداکولو په هڅه بوخت وي، بورۍ یې په اوږو، خس او خاشاک ټولوي او ځینې نور بیا خپل ماشومان دومره اوتو کړي او لوکس ښوونځي ته په موټر کې وړي، چې ته به وایې چېرته یې واده ته روان کړي او په ډالرو فیسونه ورکوي.

او تردې بدتره دا معصوم کول په کوم لور چې روان دی د راتلونکي څخه یې د سړي وېره زړه ته ننوزي چې خدایه د دې ملت مستقبل به دې نسل ته پاتې کېږي، دا به یې جوړوي او چلوي، آیا د یو ملت د ادارې اوسپناسي نظام دچلولو لپاره داسې بې باکه کهول کافي دی؟ او څوک پرې ډاډه کیدلی شي؟

د جګړې کشمکش موجوده حکومت او دولت د ملت د ځوان نسل له سالمې روزنې غافل کړی دی. د بې تربیګۍ ګڼ وسایل، مزخرفي اخلاق سوزه او ایمان سوزه ټلويزیوني برنامې که د حکومت د بې برنامهۍ څخه را ولاړ شوې وي دا یو مصیبت او که بې همداسې خوښه وي او پدې راضی وي او یا پلان همداسې وي نو بیا څو مصیبت نور هم لوی دی.

چې دا ټول کارونه ددې له کبله کېږي چې ملت په ټوټو ټوټو وېشل شوی، د هر چا هره ناصحانه او خبرخواهانه خبره په بل لوري بده لګېږي، نن په ملت کې دپربکړې لپاره نه سیاسي مرجعیت لرو نه دیني مرجعیت، نه دقومي مشر څه حیثیت پاتې دی نه ددولتي مشر او نه هم دواحدې او متفقې فتوی ځای په نظر راځي!! دا په دې معنی نده چې عالم نشته او یا دفتوی اهل علماء نشته، بلکه دااختلافاتو له شومتیاخڅه دا ستره او خطرناکه نقیصه را منځ ته شوې ده!!

نو په دولت، حکومت او ملت کې هغه پرتګنې چې په دې هېواد کې آزاد، مستقل اسلامي نظام غواړي، په پردیو تکیه نه لري، د اسلام په وړاندې پرنورو ایزمونو یې زړه ندی بایلی، اسلام دژوند مکمله برنامه او نظام بولي، په هېواد او ولس یې زړه خوږېږي (ددې بد حالت په لیدلو غمجن وي) باید سره راټول شي، ملي تفاهم ته لاره هواره کړي، په پردیو ډېر ونازیدو، د هغوی په ټانک، الوتکو او توپونو نه ستونزه حل شوه، او نه هم د هغوی په پیسو او مشورو، دا څو مو څو ځله تجربه کړله، نو راځئ یو ځل څو د یو بل زغمل او یو بل ته په اخلاص لاس ورکول هم وازمایو! دجګړې دلاړې ستر خنډ (بهرنی شتون) ختم کړئ او دملت د لوړو ګټو لپاره یو بل ته لاسونه ورکړئ او یو بل وزغمئ.

اعتراض که تعرض

پاکیزه ارزو

پوښتنه دا ده چې ولې سالمه نيوکه يا اعتراض نه شو کولی او ولې د نيوکې او اعتراض د زغملو وس نه لرو؟

ايا دغه ستونزه په کورني اخلاقو پورې اړه لري او که همدا د ټولنې اخلاق دي؟ د جگړو تاثير دی که رواني نا ارامي يا د شخصي اخلاقو اغېزه؟ زما په اند دا ټولې پوښتنې هم ټولنيزو اخلاقو او هم کورني اخلاقو ته راجع کېږي.

زموږ په کورني نظام کې ډېرې کورنۍ يوه خبره عامه کوي او خپلو ماشومانو ته وايي، که چا بد چلن در سره وکړ، خوله يې په سوک ورماته کړه.

په دې توگه ډېرې کورنۍ خپل اولادونه تشدد لويوي او يا هم د کورنۍ ځينې غړي په کور کې له ځينو مسايلو سره احساساتي چلن کوي او اولادونه يې بيا هماغه څه په ټولنه کې هم پلي کوي.

دې ته ورته، اعتراضونو ته د تعرض په بڼه ورکولو کې زموږ د ټولنيز نظام ځينې بنسټونه، شخصيتونه او عام خلک هم ښکېل دي.

ځينې مدني ټولنې بيا د افغاني ټولنې د کلتوري ارزښتونو پر خلاف داسې اعتراضونه کوي چې په کولو سره يې خپل اعتبار د خلکو په منځ کې له منځه وړي او په لوی لاس خلک عقدي کوي.

د مدني ټولنو د دغسې عمل پر وړاندې د خلکو چلن هم منطقي نه وي، ځکه خلک هم د دوی له دغسې اعتراضونو سره احساساتي چلن کوي.

که يوه پېغله زغره اغوندي او يا نيم کالي په تن کوي، ښايي د دغه اعتراض تر شا د هغې شخصي گټه وي او يا ښايي د يوه سازمان يا ټولنې په خوښه دغه کار کوي، خو دا ضروري نه ده چې ټولې ټولنې او سازمانونه دې په بدو ياد شي او يا دې هماغه پېغله د ټولو ټولنو او ښځو استازيتوب وکړي.

د ټولنيز نظام د جوړولو لپاره په اصولي توگه د پېښو پر وړاندې غبرگون ښودل، اعتراض کول، د مدني او نورو حقونو غوښتل د ټولنې د وگړو قانوني حق دی خو هغه څه چې ډېر اړين دي، هغه په اصولي توگه اعتراض کول او د يوې ټولنې د وگړو د احساساتو په نبض پوهېدل دي چې څنگه اعتراض وشي او کومه لاره يې غوره ده.

د پېښو په غندلو کې زموږ د ټولنې د وگړو اساسي ستونزه دا ده چې موږ هره کړنه په احساساتو پالو او هر غبرگون مو احساساتي وي.

که د پېښو په غندنه او د هغوی په مقابل کې اعتراض کولو کې مدني ټولنې، شخصيتونه او عام خلک د احساساتو پر ځای له تامل او تفکر څخه کار واخلې، سالم او پر ځای اعتراض وکړي نو يقيني خبره ده چې د يوې مدني او پرمختلې ټولنې په جوړولو کې به رغنده رول ولري.

له بي بي سي پاڼې نه په منډې

پوښتنه دا ده چې ولې سالمه نيوکه يا اعتراض نه شو کولی او ولې د نيوکې او اعتراض د زغملو وس نه لرو؟

يوې پېغلې په ښار او کوڅو کې د نارينه وو له خوا د ښځو د ځورولو د عمل د غندلو په موخه زغره واغوسته، د ښار په سړکونو وگرځېده او څو نندارچيانو ورته چکچکې وکړې.

خلک پوه نه شول چې دې پېغلې اعتراض وکړي، که يې پر ځان تعرض، ځکه پېغلې د زغري په اغوستو ناروا و نه غندله، بلکې نور يې هم د خلکو وړپام کړي.

د ښار په زړه کې يوه کس چيغه کړه، هلې پېغلې قران وسوخواوه. خلک احساساتي شول، پېغله يې مرگي حال ووهله او په وهلو يې ووژله، بيا يې د هغې مړي ته اور واچاوه.

خلکو د دې پر ځای چې د پېغلې په دغه کار اعتراض وکړي، هغه يې په وهلو ډبولو ووژله.

د خلکو دغه عمل اعتراض نه، بلکې پر پېغلې تعرض ؤ، ځکه د هغې انساني کرامت ته يې په سپکه وکتل، غير انساني چلن يې ورسره وکړ.

په ښار کې دوه گاډي سره ولگېدل، موټر چلونکي راکښته شول او د يوه او بل گړېوان يې ونيو، په ښکښلو يې يو بل ښه سپک کړل. هغه څه چې يې ښکښل، د دوی مور او خور وو چې د پېښې په ځای کې نه وې، خو له دواړو خواوو ښکښلې ورته کېدلې.

دلته د دې پر ځای چې موټر چلونکي د يوه او بل پر بې غورۍ اعتراض وکړي، د يوه بل په ناموس يې تعرضونه کول.

په فېسبوک کې به يو فېسبوکوال پوست کړی وي، کوم عمل به يې ستايلی او يا غندلی وي، خو لوستونکي د دې پر ځای چې د ليکوال په پوست يا ستاينه اعتراض وکړي، ښکښلو ته يې خوله خلاصه کړې وي.

د دې پر ځای چې اعتراض وکړي، تعرض کوي او بيا په اعتراض کې داسې خبرې ليکي چې په هېڅ اخلاقي چوکاټ کې نه سمېږي.

د پوست ليکوال به يې هم پر وړاندې هماغه څه ورته ليکي، دلته اصلي خبره هېره شي او د اعتراض پر ځای د يوه او بل پر حيثيت تعرض روان وي.

د دغو پېښو پر وړاندې د غبرگونونو په شان زموږ د ټولنې اکثره غبرگونونه پېښه يا عمل نه غندي بلکې په ناندريو نوري ورته پېښې رامنځته کوي چې اصلي پېښه په ځای پاتې وي او د دوی اعتراضونه، ښکښلې او تعرضونه شي.

دغسې اعتراضونه او تعرضونه زياتره وخت په مظاهرو، مدني حرکتونو، ټولنيزو شبکو، تلوېزيوني او راډيويي بحثونو کې ليدل کېږي چې له سياسي شخصيتونو نيولې، تر مدني ټولنو او بيا د ټولنې تر يوه عام وگړي پورې

رسېږي.

پدری نظرش را در مورد دخترانش تغییر داد

ترجمه: عبدالخالق احسان

فرماید: ((من عال جاريتين حتى تبلغا جاء يوم القيامة أنا وهو كهاتين وضم أصابعه)) هر کس دو دختر را سرپرستی کند تا وقتی که به سن بلوغ برسند، در روز قیامت، من و او مانند این دو هستیم، سپس دو انگشت خود را به هم چسبانند.

حدیث سوم: این حدیث ثابت می کند که دختران از اسباب دخول بهشت برای پدران شان هستند پیامبر صلی الله علیه و سلم فرمودند: ((من كان له ثلاث بنات يُؤويهن ويكفيهن ويرحمهن فقد وجبت له الجنة البتة، فقال رجل بعض القوم: وثنتين يا رسول الله، قال: وثنتين)) کسی که سه دختر داشته باشد و درست تربیت شان نماید و در حد کفایت، مشکلات شان را حل کند و به آنها مهربان باشد، بهشت برایش واجب می گردد. کسی گفت: ای رسول خدا! اگر دو دختر داشت چه؟ گفت: و اگر دو دختر داشته باشد نیز چنین است.

گفت: احادیث زیباییست و مرا امیدوار کرد، می خواهم این احادیث را نوشته و به داخل خانه ام آویزان کنم تا همسرم نیز ازین بشارت ها آرامش پیدا کند؛ چون او نیز مثل من غمگین است؛ اما شما با این سخنان تان، دخترانم را محبوب قلبم قرار دادی.

لبخندی زده و گفتیم: این مژده های رسول الله صلی الله علیه و سلم در مورد دختران اسراری دارد، از جمله این که دختر نیازمند رعایت ویژه می باشد. دختر با قوت عاطفه، رقت و حساسیت هایش از پسر فرق دارد و نوازش را بیشتر دوست دارد؛ لذا به صبر، تعامل و مزاج خاصی نیازمند است تا احساس کند که نزد والدینش مهم می باشد که این احساس برای او آرامبخش است. جاهلیت عرب قبل از اسلام به زن هیچ ارزشی قایل نبوده و می گفتند: (دفن دختران نشانه عزتمندی است) و زن را به حیث کالای تجارتي مورد استفاده قرار می دادند.

اسلام آمد و ارزش زن را بالا برده و برتری بین مرد و زن را بر اساس تقوا قرار داد نه جنسیت و پیشرفت و رفعت و مکانت زن را حمایت نمود تا این که حضرت عائشه رضی الله عنها از جمله هفت عالم و فقیه مدینه منوره محسوب گردید؛ زن به امتیاز موقعیت اجتماعی و علمی خویش بیشتر اهمیت می دهد نسبت به کار و مال، او دوست دارد که عالم و دانشمند باشد نه کارگر.

وقتی دختر در کنف و حمایت پدرش قرار داشته باشد تا حمایتش نموده و از او دفاع و جانبداری کند؛ احساس امنیت می کند؛ لذا می بینیم که دختر به پدرش زیاد وابسته است. اگر پدرش دچار مشکلی شود یا وفات نماید، دختر احساس کمبودی در زندگی می کند و آرزو دارد که این کمبودی را شوهرش جبران نماید.

زن سازنده محبت و گسترش دهنده آن است و جامعه و خانواده بدون محبت، به گورستان مردگان می ماند؛ حقایق گواه اند که دختران بیشترین محبت را به والدین و برادران شان دارند.

دوست همسفرم گفت: چقدر زیبا و شگفت انگیز است!

گفتم: لهذا باید به دختران از لحاظ اجتماعی، تربیتی، صحتی، شرعی، ورزشی و سرگرمی اهتمام داشته باشیم؛ چراکه آنان نبض جامعه اند و باید مورد توجه قرار گرفته و به رشد سالم و علمی شان واقعی گذاشته شود.

طیاره به میدان مطلوب رسید و سخنان ما با آن برادر دختر دار به پایان رسید و اندیشه و باور او در مورد دختران، کاملاً تغییر کرده بود.

گفت: من غمگین هستم؛ چون پسر ندارم و خداوند تنها برایم دختر نصیب کرده است و آرزو دارم که پسری می داشتم تا بعد از مرگ یادآور من می شد. این سخنان کسی است که در نزدیکی من در طیاره نشسته بود.

برایش گفتم: بهشت برایت مبارک باد، مبارک باد که به همراهی پیامبر صلی الله علیه و سلم حشر می شوی و مبارک باد که از آتش سوزان دوزخ دور می شوی.

به طرفم نگاه شگفت انگیزی کرد و از این جواب من غافلگیر شده بود و فرمود: من از غم و اندوه خود برایت می گویم و تو اظهار خوشحالی می کنی ازین که من پسر ندارم و دختر زیاد دارم.

برایش گفتم: پیش از این که سؤالت را جواب دهم، بازهم برایت تبریک می گویم که از (گروه اول) هستی.

گفت: سخنان مرا گیج کرد و باید برایم تشریح نمایی که منظورت ازین صحبت ها چیست؟

گفتم: اما گروه اول؛ این سخن شیخ علی طنطاوی رحمه الله است که اولاد پسر- نداشت و خداوند برای او پنج دختر نصیب کرده بود؛ وقتی از او در مورد فرزندانش سؤال می شد می گفت: من از گروه اول هستم؛ چون الله متعال می فرماید: {يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكَوْرَ} [الشوری: ۴۹] به هر کس که بخواهد دخترانی می بخشد و به هر کس که بخواهد پسرانی عطا می کند. الله متعال درین آیه دختران را پیش از پسران ذکر نموده و این است معنی گروه اول بودن.

لبخندی زد و گفت: به خدا قسم به این سخنان دلگرم شدم.

گفتم: بیشتر دلگرم خواهی شد، اگر بدانی که تو مثل پیامبرانی هستی که تنها دختر داشتند، آیا آنان را می شناسی؟ کمی فکر کرد و گفت: منظور تان را ندانستم. گفتم: حضرت لوط علیه السلام چهار دختر داشتند و حضرت محمد صلی الله علیه و سلم تنها دختر داشتند؛ چون پسران شان در طفولیت وفات کردند و فقط چهار دختر برای شان باقی ماند؛ لذا وقتی خداوند برای امام احمد بن حنبل دختری نصیب کرد، فرمود: (پیامبران، پدران دختران بوده اند)

گفت: محبت به دخترانم را زیاد کردی؛ اما چرا در آغاز صحبت برایم تبریک گفته و به ورود بهشت و دوری از دوزخ بشارت دادی؟

گفتم: داخل شدن به بهشت و نجات از دوزخ و همراهی پیامبر صلی الله علیه و سلم در روز قیامت، مشروط به چهار شرط است که باید آنها عملی سازی.

گفت: این شرط ها کدام اند؟

گفتم: اول: به آنها به نیکی برخورد نمایی دوم: درست تربیه شان نمایی سوم: در حد کفایت به مشکلات شان رسیدگی کنی چهارم: به آنها مهربان باشی.

گفت: این سخنان و این شرط ها را از کجا آوردی؟

گفتم: از سه حدیث رسول الله صلی الله علیه و سلم دانستم و برایت بیان می کنم.

حدیث اول: دختران از اسباب منع دخول دوزخ اند، رسول الله صلی الله علیه و سلم می فرماید: ((من ابتلي من هذه البنات بشيء فأحسن إليهن كُنْ له سترًا من النار)) هر کسی با این دختران مورد آزمایش قرار گرفت و با آنها به نیکی رفتار کرد آنها مانعی خواهد بود برای او از عذاب جهنم.

حدیث دوم: این حدیث بیانگر این است که دختران سبب می شوند که پدر شان همراه پیامبر صلی الله علیه و سلم حشر- شوند، رسول الله صلی الله علیه و سلم می

فتنه‌ها .. به سود چه کسی؟!

نویسنده: دکتر طه جابر العلوانی

می‌نماییم، آنان چشمانی خیره و کمرهایی آماده دیده‌اند که هرگاه خواستند بهره می‌برند، و اگر قابلیت استعماری و استحمار می‌نمود، این مسیر برای ایشان فراهم و آماده نبود.

نیاز داریم دوباره این پرسش را بپرسیم: چه کسی بهره می‌برد؟ اکنون پیش روی خویش همه‌ی احتمالات و فرضیه‌ها را می‌گذاریم، پیوسته می‌اندیشیم، حذف می‌کنیم، و به مقتضای دلایل و قرائن باقی می‌گذاریم، آن‌چه را مستحق حذف است، کنار می‌زنیم و آن‌چه را احتمالاً مؤثر باشد، باقی می‌گذاریم، همین‌گونه ادامه می‌دهیم و غریب می‌کنیم تا استفاده کنندگان در دو، سه یا چهار گروه محدود شوند. تا سرانجام بگوییم این فرد مستفید می‌شود، و این فرد دشمن است و باید از آن بپرهیزیم. هرگاه این پرسش مطرح می‌شود، باید چهار سؤال دیگر هم در کنارش طرح گردد: استفاده چیست؟ از چه

پنج پرسش وجود دارد که باید درباره‌اش بیندیشیم و بکوشیم با تمام توان عقلی و ذهنی و روانی به آن‌ها پاسخ دهیم. هنگامی که از برخی مردم پیرامون اوضاع کشورهای عراق، سوریه، یمن، لیبی، سومالی، پاکستان، افغانستان و... سؤال شود، پاسخ دو کلمه است: «هرج و مرج عمدی» که کسینجر آن را طراحی کرده و کاندولیزا رایس اجرا نموده است. به نظر اینان باید همیشه در منطقه‌ی عربی و ژرفنای استراتژیک اسلامی آن هرج و مرج خلاقانه باشد. معنای هرج و مرج روشن است و خلاقانه و عمدی هم یعنی چیزهایی آفریده شود و طبق آن اموری به وجود بیاید و چیزهایی پنهان نگه داشته شود و اموری علنی گردد. آن‌گاه افراد سودجو می‌آیند و نتایج حاصل از هرج و مرج را برای خویش می‌برند که ممکن است طلا باشد یا معادن اشیای نفیس، یا گاهی ممکن است مار بیرون بیاید یا کف و اشیای بیهوده و بی ارزش سرب‌آورد، گاهی اشیای سودمند و گاهی چیزهای مضر می‌یابند.

کسی که باعث ایجاد هرج و مرج عمدی شده است تا از آن بهره ببرد، یا یک انسان است که در پی منافع خویش بوده است، ولی چون اوضاع عادی بود، ترسید که نگهبانان یا صاحبان خانه بیدار گردند و او مجبور باشد هزینه‌ی گزاف یا ارزانی را بپردازد، لذا عمداً در پی ایجاد آشوب و تنش سازمان‌یافته برمی‌آید و نمی‌گذارد صاحبان خانه مقاومت کنند، زیرا همه‌ی ایشان را مشغول می‌کند و تلاش‌های‌شان را پراکنده می‌سازد. در عین حال که او فرصت کافی به دست می‌آورد تا آن‌چه را می‌خواهد برگیرد یا آن‌چه را دوست دارد، برگزیند و با خود بدون هیچ هزینه‌ای ببرد.

از زمانی که غرب بر کشورهای ما چیرگی یافته است، ما را در آشوب‌های گوناگون و با نام‌ها و عوامل مختلف قرار داده است؛ تنش‌هایی که او انتخاب و فراهم می‌کند و ما اجرا می‌نماییم. ولی باید بدانیم چه کسانی در ترویج هرج و مرج تحت عناوین گوناگون همکاری می‌کنند؛ عمدی، اتفاقی، تنش‌زا یا پرهیاهو. ما خودمان هرگاه غرب بخواهد در ایجاد، تدبیر و انفجار آشوب او را یاری می‌کنیم، آن هم با کودنی، آمادگی و شایستگی‌ای که برای استحمار و استعمار داریم و طبق مدلی که او خواسته است، آن را اجرا

چیزی؟ چرا چنین می‌کنند؟ و چگونه آن را در مقابل ما انجام می‌دهند؟

مثلاً در عراق چه کسی از این همه مسائل بهره می‌برد؟ از آغاز سده‌ی پیشین و تا امروز چه کسی این همه مشکل برای عراق و عراقی‌ها ایجاد کرده است؟ و این مشکل چیست؟ چرا و چگونه انجام گرفته است؟ آن‌گاه می‌توانیم فرد بهره‌مند را بشناسیم، خواه مستقیم

و رودررو باشد یا از فحواى سخن و
چهره یا آثار و تاریخ یا نشانه‌هایی
که دال بر این موضوع است.
در افغانستان، جیبوتی، سومالی،
سوریه، پاکستان، یمن، لیبی،
داعش و القاعده نیز چنین است..
از اوضاع سوریه چه کسی بهره
می‌برد؟ از یمن چه کسی استفاده
می‌نماید؟ از القاعده چه کسی
سود می‌جوید؟ از داعش چه کسی

ای مردم، بگذارید بارها و بارها
این موارد را ببرسیم تا سودجو
را بیابیم. نباید اوقات
گران‌بهای خود را صرف آن
تحلیلات گمراه شده و گمراه
کننده نماییم که هیچ سودی
ندارد و باعث بیدارگری نشده و
چیزی را محقق نمی‌گرداند.
اگر خواستید چند هفته یا یک
ماه این را تجربه کنید تا هراس

بهره‌مند می‌گردد؟ بدون ورود به هیچ یک از جزئیات، چه کسی از
این رویدادها بهره می‌برد؟

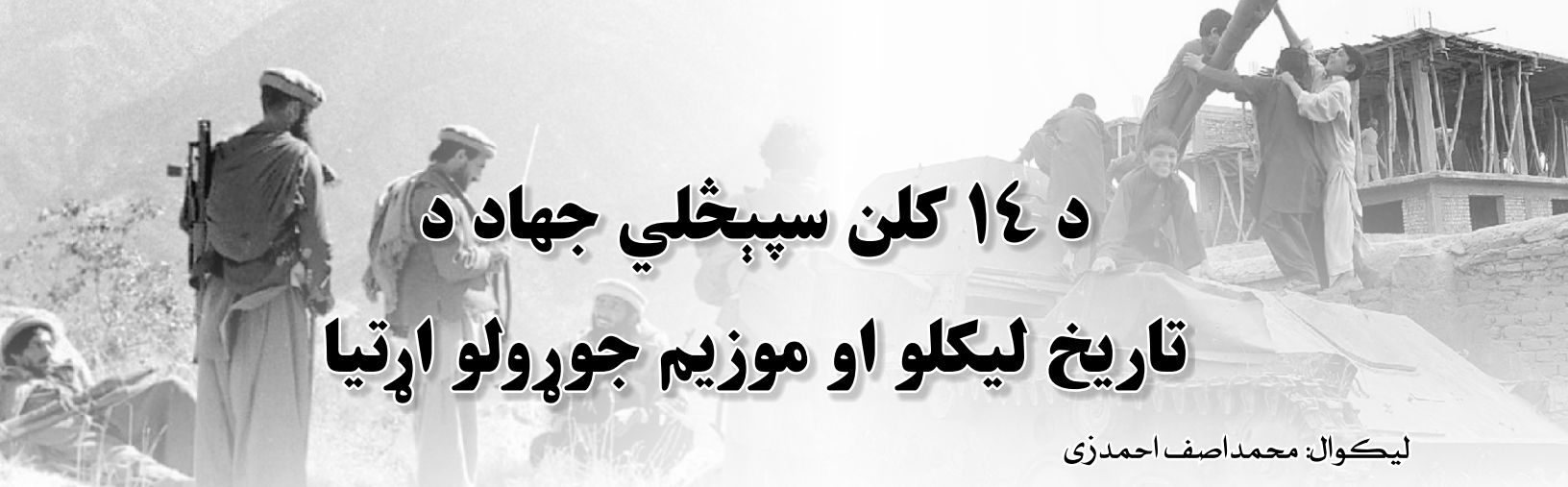
اگر بتوانیم چنین کنیم شاید توانسته باشیم حتی پس از مدتی به
عقلانیتی برسیم که اهل تشخیص و فهم عمیق است و می‌تواند
رخدادها را پیگیری نماید، سازندگان را بشناسد، ریشه‌ها را دریابد و
ببیند چگونه آنان می‌توانند استعداد، توانایی، فرهنگ، تاریخ، دین و
آداب ملت‌ها را به کار گیرند و به راحتی بتوانند با سرنوشت ایشان
بازی نمایند و میان‌شان فرهنگی به وجود بیاورند که نزدیک به
فرهنگ «مرگ بر فلان و زنده باد فلان» است. اگر یک فرد شیعی در
عراق از خودش بپرسد وقتی من برادر سنی‌ام را می‌کشم یا خانه‌اش
را آتش می‌زنم، چه کسی سود می‌برد؟ اگر فرد سنی نیز همین
سؤال را بپرسد که چه کسی از کشتن برادر شیعه‌ام یا ویرانی منزلش
بهره می‌برد؟

اگر همین پرسش‌ها را ادامه بدهد، تا ماهیت افراد بهره‌مند را
بشناسد و این که از چه چیزی بهره می‌برند و چرا بحران می‌آفرینند؟
برای در آغوش گرفتن برادرش به پاخواهد خاست، چون به اشتباهش
پی می‌برد و می‌داند که با توطئه‌ی سودجویان، بسیار از مقصد دور
شده و از دشمن واقعی غافل گردیده است و به او فرصتی داده‌اند تا
هر چه را می‌خواهد بردارد و غنائمش را آرام و در امنیت کامل برگیرد.
فرد بهره‌مند خون خویش را با ارزش می‌داند و تمام یک ملت مثل
عراق یا سوریه را در مقابل چند نفر از فرزندان خود، بی‌ارزش
می‌بیند. بدین سبب سربازگیری و آماده‌سازی مزدوران و محور
قرار دادن افراد خاص را اختراع کردند و هواپیماهای بدون سرنشین را
ساخته‌اند تا هر جا را می‌خواهند بکوبند و هر گاه خواستند در هوا به
پرواز درآیند. اگر سقوط کردند، فقط یک زبان مالی به ایشان رسیده
که در برابر فوایدی که به دست آورده‌اند، یا در سایه‌ی هرج و مرج
رایج، بدون توجه به اسامی و القاب، ناچیز است.

فاجعه را احساس نمایید. بهره‌مند امروز همانند بهره‌مند دیروز در
جنگ بدر است: «وَإِذْ زَيْنَ لَهْمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ
الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ
وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ
الْعِقَابِ» (انفال/ ۴۸) (و آن‌گاه که شیطان، کارهای‌شان را برای‌شان
آراست و گفت امروز کسی از مردم بر شما چیرگی ندارد و من پناه
شما هستم. وقتی دو گروه رو در رو قرار گرفتند، به عقبش برگشت و
گفت به یقین من از شما بیزارم، من چیزی می‌بینم که شما
نمی‌بینید. من از خدا می‌ترسم. و خدا به سختی کیفر می‌دهد).

سودجو می‌کوشد با نمادهای گوناگونی ظاهر شود و مدعی صداقت
و اخلاص می‌گردد، در حالی که نه صادق است و نه مخلص. تمام
هدفش این است که ما را به نبرد با یکدیگر بکشانند، و سپس خود را
از صحنه بیرون می‌کشد تا منافع و غنائیم حاصل از رویداد را جمع
کند. شیاطین انسی را می‌بینیم که با شیاطین جنی همکاری
می‌کنند. شیاطین انس و جن، سخنان به ظاهر آراسته را برای فریب
به یکدیگر وحی می‌کنند. و کسانی هم به آنان گوش می‌دهند و تأثیر
می‌پذیرند و پشت سرشان حرکت می‌نمایند، بدون این که از خویش
این سؤالات را بپرسند و بدانند چه کسی بهره می‌برد، حقیقت ماجرا
چیست، چه استفاده‌ای می‌نمایند، و چرا چنین شده و چگونه به
این‌جا رسیده است؟ اینان به سوی پرتگاه می‌روند و خود را ویران
می‌نمایند، ولی شیاطین انس و جن خود را کنار می‌کشند. «وَقَالَ
الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ
...» (ابراهیم/ ۲۲) (و هنگامی که کار تمام شد، شیطان گفت به
یقین خدا شما را وعده‌ی حقیقی داد و من هم وعده دادم، ولی
خلاف وعده کردم...).

باسپاس از: پایگاه اطلاع‌رسانی اصلاح

د ۱۴ کلن سپېڅلي جهاد د تاريخ ليکلو او موزيم جوړولو اړتيا

ليکوال: محمد اصف احمدزی

لارې د جهاد د پيل او پای او په دې اړه د افغان ولس سربښندنې او قربانۍ ثبت او د ضايع کېدو مخنيوی يې وشي.

پر دې سربېره د دې ادارې نورې دندې کېدای شي په لاندې ډول وي:

- يو داسې آرشیف او موزيم چمتو کړي، چې د هغه وخت بېلابېل وسایل، لکه وسلې، جامې، اسناد او داسې نور... په کې ځای پر ځای شي.
- يوه سيمه، ځای او يا ودانۍ د "جهاد کور" په نوم ځانگړی شي.
- تر وسې پورې د ټولو شهيدانو، چې شمېر يې کابو يونيم ميليونو تنو ته رسېږي، ژوندليکونه سره له انځورونو يې د امکان تر بريده راټول او خوندي شي.
- په آرشیف کې دې د هېواد په کچه جهادي حوزې، د مشهورو قوماندانو نومونه او عکسونه خوندي شي. دغه راز د جهاد د مهال د مجاهدينو د سوبو عکسونه د امکان تر بريده راټول او خوندي شي.

• د جهاد د دورې اړوند ادبي آثار راټول شي، چې په دې برخه کې کښل شوي، د بېلگې په توگه، د جهادي اشعارو، لنډيو، وياړنو، ولسي فورمونو کې ويل شوو بيتونو او نورو موضوعاتو خوندي کول، يوه لازمي چاره برېښي.

• د جهاد د مهال فرهنگي آثار (مجلې، اخبار، جريدې، کتابونه) دې راټول او خوندي شي.

• د افغانستان د علومو اکاډمۍ د تاريخ د برخې په څانگې، پوهنتونونو او نورو علمي - تحقيقي مرکزونو کې دې د يادې دورې په اړه څېړنې وشي، مونوگرافونه او تېزسونه دې پرې وکښل شي.

• په هر ولايت کې دې د افغان ولس د جهاد اړوند يو - يو موزيم جوړ کړای شي او د ساتنې چارې دې د يوه اړوند دولتي رياست پر غاړه وي.

خو د دغه کار له پاره اړينه ده چې:

- ✓ هر جهادي گوند، بنسټ او اشخاص دې د جهاد د مهال د فرهنگي وسايلو يوه يوه کاپي د همدې ادارې په واک کې ورکړي.
- ✓ د جهاد د مهال کېسټې (اډيو) او فلمونه (وېډيو) راټول او يادې ادارې ته دې وسپاري، ترڅو يې له موادو د تاريخ په ليکلو او آرشیف په جوړولو کې استفاده وشي او وخت پر وخت د خپراوي په موخه د رسنيو په واک کې ورکړل شي.
- ✓ د جهادي فرهنگي شخصيتونو دې يوه گډه مشورتي کمېټه جوړه او د يادو موضوعاتو په اړه دې ورسره منظمې ناستې ولري.
- ✓ په دې برخه کې به ښايي ستونزې وي، خو د دولت او جهادي شخصيتونو جدي پاملرنې ته اړتيا لري.

که دولت په دې کار کې پاتې راځي، نو د جهاد د مهال جهادي گوندونه او شخصيتونه دې سره په گډه دا کار ترسره کړي، يا دا چې هر گوند دې لږ تر لږه د "جهاد کور" په نوم د جوړولو يو نوښت او اقدام وکړي او يا دا چې د هر گوند مخلص مؤرخين، ليکوال او فرهنگيان دې تر خپل وسه د جهاد مهال تاريخ، خاطراتو او يادښتونو په ليکلو پيل وکړي او د زمينې په برابرېدو دې په کتابي او يا د مقالو په بڼه چاپ او خپاره کړي.

په همدې هيله

د غويي ۲۲مه، ۱۳۹۴ لمريز کال

د پخواني شوروي اتحاد د يرغل پر وړاندې، د افغان ولس د ۱۴ کلن برحقه جهاد پړاو، زموږ د هېواد او هېوادوالو له سترو حماسو او وياړونو شمېرل کېږي او د تاريخ يوه زرينه پاڼه مو جوړوي؛ ولې درېغه چې د دې حساسې او له وياړونو ډکې مرحلې تاريخ تر اوسه پورې، لکه څنگه چې لازمه وه، نه دی ليکل شوی او نه هم د هغې دورې آثارو، توکو او تجهيزاتو ته د هېواد په کچه کوم ستر آرشیف او يا موزيم تر سترگو کېږي.

خو اوسمهال د دې دورې تاريخ ليکل او په اړه يې يو آرشیف او موزيم جوړول، نه يوازې دا چې يو مسؤليت دی، بلکې پر دولت، مؤرخينو، مشرانو او فرهنگيانو د راتلونکو نسلونو يو حق هم دی، څو د خپلو پلرونو او نيکونو له مبارزو، افتخاراتو او د جهاد له آثارو خبر شي، چې له يوې خوا له ښېگڼو او تجربو يې په راتلونکي کې گټه واخلي او بلخوا له نيمگړتياوو يې ډډه وکړي.

ای کاش! چې د دغسې يوه تاريخ ليکل او آرشیف جوړول، په هماغه وخت کې او يا د تېرو شلو - پنځه ويشتو کلونو په اوږدو کې ترسره شوی او چمتو شوی وای او د اوسني او راتلونکو نسلونو په واک کې ورکړل شوی وای. دا چې د ۱۴ کلن برحقه جهاد (۱۳۵۷ - ۱۳۷۱ لمريز) په اوږدو کې، سره له دې چې په پايله کې يې د ځينو جهادي گوندونو تر منځ خپلمنځۍ شخړې رامنځته شوې، هېواد مو له يو لړ ستونزو او هېوادوال مو له دردونو او کړاوونو سره مخامخ شول، خو په دې موده کې په ميليونونو هېوادوال شهيدان شوي، معيوب شوي او يا کډوالۍ ته مجبور شوي دي، نو د دوی هيلې که په بشپړه توگه نه وي پوره شوې او يا هم د کومو آرمانونو له پاره چې دوی خپل سرونه نذرانه کړي، يا يې د خپل بدن کوم غړی له لاسه ورکړی او يا په پرديو هېوادونو کې د خواړۍ سختۍ شپې ورځې سبا کړې، نو لږ تر لږه خو دې د دې ځلاندې دورې يو مستند او باوري تاريخ وکښل شي او د دوی د کارنامو او شهکاريو آثار خو دې راتلونکو نسلونو ته پرېښودل شي، نو که دغه کار اوس ونه شي، کله به کېږي؟

د دې له پاره، چې د دغه کار د عملي کېدو په موخه لاره هواره شوې وي، ځيني وړاندېزونه لرم، هيله ده، ولسمشر، اجرائيه رئيس، د ملي شورا غړي، جهادي شخصيتونه او پر وطن او اسلام مين تاريخ ليکونکي ورته په کلکه پاملرنه وکړي.

زما د معلوماتو له مخې، ځينو پر هېواد مينو اشخاصو په دې اړه لومړنۍ هڅې کړې چې د بېلگې په توگه په هرات ولايت کې د ۱۴ کلن جهاد اړوند د يوه ستر موزيم جوړول او په کابل کې د يو تن له خوا د (جهاد کور) په نوم نوښت شوی، چې دا په خپل ځای کې د قدر او ارزښت وړ کار دی، خو د دغه پړاو سربښندنو، وياړنو او قربانيو ته په کتو، دا ډېرې کوچنۍ هڅې دي. لازمه ده، په دې برخه کې ستر گامونه پورته شي، چې تر هر څه وړاندې، د دغه کار ترسره کولو ته لومړی په لويه کچه دولت او بيا جهادي اړخونو او د هغه وخت فرهنگي اشخاصو ته مخ ور اوړي.

اوسنی د ملي يووالي حکومت له خورا بلا ستونزو سره سره، چې لري يې او ښايي لا نورې ستونزې هم ورته پيدا شي، ترې هيله کېږي، په ياده برخه کې لاس په کار شي، چې زه يې دلته لاندې ټکو ته پام را اړوم:

د دولت په کچه دې د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت يا کوم بل دولتي ارگان په چوکاټ کې، يوه داسې باصلاحيته اداره رامنځ ته شي، چې په کې يوازې د جهاد د تاريخ ليکل او د هماغه وخت له اړوندو وسايلو آرشیف او ملي موزيم جوړول يې کار وي، تر څو له همدې

کانفرانس استقبال از محصلین جدید در شهر کندز برگزار شد

گزارش: نقیب الله ابراهیمی

مجهز سازد که در مستقبل امت مؤثر بوده و در اصلاح همه جانبه اجتماع بشری نقش بسزای را ایفاء نماید.

متعاقبا استاد محمد حبیب "شعیل" - مسئول جمعیت اصلاح در کندز - به معرفی جمعیت اصلاح پرداخت. ویژگی ها، اهداف، طرز دید و بخشهای کاری آن را در چند کلمه خلاصه نموده گفت: جمعیت اصلاح افغانستان یک نهاد اسلامی افغانستان شمول است که به جامعیت و فراگیر بودن اسلام باورمند بوده برای جلوگیری از مفاسد و پخش نمودن ارزشهای اسلامی و انسانی در جامعه، با استفاده از وسائل مشروع، فعالیت همه جانبه دارد.

سپس استاد محمد عاطف - رئیس پوهنتون سلام فرع کندز و مسئول جمعیت اصلاح در زون شمال - اهمیت زمان تحصیل را در کلمات متعددی خلاصه نموده گفت: محصلین محترم! باید بدانید که قبلا مکلفیت تان کمتر و آسانتر بود و شما متعلم بودید، ولی اینک محصل هستید و پا به مرحله جدیدی گذاشته اید، و برای تخصص در رشته که وارد تحصیلش شده اید تلاش چشمگیر و طاقت فرسا

نمایید.

گ

روز چهارشنبه بعد از نماز دیگر کانفرانس ایمانی تحت عنوان استقبال از محصلین جدید در تالار پوهنتون سلام فرع کندز برگزار شد.

بنده یکتن از محصلان جدید شرعیات پوهنتون سلام نیز در این کانفرانس دینی که صدها اشتراک کننده داشت، دعوت شدم و چشم دید خود را در چند سطر نوشتم.

این کانفرانس که توسط بخش دعوت ارشاد جمعیت اصلاح افغانستان حوزه کندز راه اندازی شده بود، ساعت ۵:۱۵ متصل بعد از نماز عصر - با تلاوت آیاتی از قرآن مجید با صدای روح افزای محترم قاری محمد فاضل "انیس" استاد پوهنتون سلام آغاز شد. سپس ذبیح الله "وهاب" - مسئول نجم ولایت کندز - از همه مشارکین کانفرانس قدردانی نموده گفت: هدف از راه اندازی این کانفرانس ایمانی، رساندن پیام الهی به برادرانی است که جدیداً وارد صحنه تحصیل شدند و سالهای ارزشمندی را فرا راه خود دارند.

بعدا استاد عبد الحی "لیان" - استاد پوهنتون

سلام - پیرامون مسئولیتهای محصلین صحبت نموده

گفت: محصل باید مؤثر باشد، سالهای تحصیلی خود را

یک فرصت طلایی دانسته خود را به حدی با علم و دانش

- اصلاح ملي در ويرايش مطالب دست باز دارد.
- مطالب آمده مسترد نمی شود.
- مطالب منتشره بیانگر آرای نویسنده کان است.

اصلاح فرد، خانواده و جامعه.
تأمین عدالت اجتماعی و قانونیت در کشور.
ترقی و انکشاف همه جانبه افغانستان.

شماره

**مرکز تشخیصیه
لابراتوار طبی سفیر**

لابراتوار طبی سفیر
یک نام مطمئن در عرصه
اجرا معاینات معیاری لابراتواری

هر نوع معاینات لابراتواری از قبیل
بیوشیمی، سیرولوژی، روتین خون، ادرار،
مواد غایطه، TFT, Semin Analysis
پتالوژی و کلچر با سامان و لوازم مجهز
و مدرن لابراتواری توسط دو کتوران و تکنالوجستهای
مجبرب با معیارات لابراتواری اجرا میگردد.

آدرس:
کابل، منزل دوم سپین زر پلازه،
نزدیک سینما بهارستان کارته پروان.
۰۷۹۹۱۵۲۳۲۹ - ۰۷۷۲۱۲۸۵۸۳
غزنی: مسنزل دوم اپارتمان دوم
فرخی هوتل بازار صرافیه شهر غزنی
۰۷۰۰۹۲۸۴۹۸

لغمان: شهر مهتر لام بابا، مقابل ریاست برق
مارکیه حاجی طاؤس
۰۷۹۹۸۷۸۴۲۳ - ۰۷۷۸۴۵۵۷۷۸
Email:
safirlab_kbl@yahoo.com

Safir Medical Laboratory Diagnostic Center

ویزه و اقامه دبی
به زود ترین فرصت و نازلترین قیمت
خدمات عمره
سهولت بیشتر و هزینه کمتر
تکت های ارزان از هر ایرلاین
ویزه های هر کشور

Kam Air
QATAR
AIR CHINA
Emirates
Safi
flydubai

شرکت سیاحتی و زیارتی کاموی
مرکز تجارتی داودزی منزل دوم دوکان نمبر 254 - L1 مقابل گلپهار ستر متصل وزارت خارجہ
نماینده: الکاموی گروپ دوکان نمبر 23 مارکیه الله نظر جاده نادر پشتون
شماره تلفون: 0777390819 - 0780207210

ترکی آچه استانبول L.P.G و رکشاپ تخنیک و سايط گاز

**نصب سيستم های کمپیوتری فارسنگو جکشن،
گاز LPG توسط انجیران باتجربه ترکی و افغان.**

شماره تماس: ۰۷۸۹۵۸۷۱۷۵
۰۷۹۴۸۰۲۰۶۳

مصرف انجن موتر
شما ۵۰ فیصد کم میشود

۶ ماه وارنتی

آدرس دفتر مرکزی: کابل کارنه نو بین سرک نو و سرک اول مقابل شیرک طلایی متصل پمپ طلایی